



list

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

Zofija Šuligoj - podjetnica, ki prisega
na pristne medčloveške odnose.
Intervju na strani 14.



5



11



26



32

ISSN 1581-8373



9 770158 183733

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XIX
ŠT. 5
30. MAJ 2014
1,60 EUR

NOVA PRIDOBITEV V OBČINI str. 5
PRVI MAJ NA PRISTAVI str. 11
KOLOVRATOVANJE str. 26
USPEŠNI NASTOPI TWIRLING EKIP str. 32

»Padel je na gori sv.
Gabriela stud. iur. Anče
Mayer iz Šoštanja«

VSlovincu, političnem listu za slovenski narod, v petek, 14. septembra 1917, na strani 3, med dnevnimi novicami beremo, da je na hribu Sv. Gabrijel padel študent prava Anče Mayer iz Šoštanja. Ob njegovi smrti prizadeto in sočutno pišejo šoštanjski rojaki v Slovenskem narodu dne 12. septembra 1917, str. 3:

— Šoštanj. Dne 27. avgusta moral je pustiti življenje, od sovražne kroglice v glavo zadet, pri enem protinapadu na Sv. Gabrijelu rezervni poročnik domačega pešpolka stud. iur. Anče Mayer iz ugledne narodne rodbine šoštanjske. Ves čas v najljubših bojih, ostal je korajžno-veselega temperamenta, ki se je zrcalilo v vseh njegovih dopisih. Pa neizprosna smrt zadala je rodbini prekrut udarec, umorila je v poljani cvet, pokopala zlate nade, izsanjane v srcih ljubečih staršev... Ves Šoštanj sočustvuje s težko prizadeto rodbino. Ej, v dušo se seli mrak: toliko dragocenih žrtev, katerim ni konca... »Ogrinja prirodo rjava jesen, — Kje pestre so cvetke, kje bujna zelen? Življenje, krasota — vse smrti je plen.« Blag pokoj mlademu junaku in misel tiho in pobožno! — Šoštanjski Slovenci.

Sv. Gabrijel (danes Škabrijel) nad Novo Gorico in Solkanom je bil osrednje bojišče enajste soške bitke, najbolj krvavega spopada na slovenskih tleh, ki se je vršil v avgustu in septembru 1917. Škabrijel je bil zadnji od treh velikih hribov (poleg Svete gore in Sabotina), ki je ostal nezavzet s strani Italijanov. Vojaki so ga imenovali tudi Satanov hrib, Hrib smrti ali Hrib junaštva. Tam se je bojeval znameniti 87. pošpolk, ki mu je pripadal tudi Anče Mayer. V njem je služilo 95 % Slovencev iz dežele Štajerske. Ta polk, ki je imel na Škabrijelu odločilno obrambno vlogo, je veljal za eno najboljših enot avstro-ogrske armade.



Foto iz albuma družine Mayer
(v lasti družine Pipuš).



Anče Mayer kot praporščak. Po opisu Janeza J. Švajncerja, stokovnjaka za vojaško zgodovino iz Vojnega muzeja v Logatcu, ima Anče Mayer na ovratniku oznako praporščaka (v obliki lomljenega traku in zvezdice). To je bil formalno najvišji podoficirski čin, dejansko pa pripravniški čin za oficirja. Iz drugih ohranjenih fotografij lahko mdr. razberemo, da je bil Anče Mayer najprej gojenec šole za rezervne oficirje, ki je dobil čin desetnika. Nato je postal praporščak. Na eni od fotografij je opasan z oficirsko sabljo s portepejem (zaradi nedoločljivosti barve portepeja ni jasno, ali je bil podoficir (rumena) ali oficir (zlata)).

Po ohranjenem ustnem izročilu je imel Anče Mayer že odobren dopust in je bil tik pred vrnitvijo domov. Kljub temu je še enkrat šel v šicgraben (strelni jarek), kot da si je hotel pridobiti še dodatno šaržo (vojaški čin). Ko je bil v jarku, ga je prvi izstreljeni strel usodno zadel v glavo.

Smrt Ančeja je bila za njegovo mater, gospo Mayer katastrofa. Od takrat dalje je hodila v temnih oblačilih. V vzhodnem delu vrta ob vili je iz bridkosti s sekiro razsekala Marijin kip na razpelu. Sestra Majka pa je imela kasneje na prostoru z razpelom oltarček v spomin na padlega brata. Anče je bil najstarejši od treh Mayerjevih



Sprednja stran razglednice, ki jo je leta 1916 Majka Mayer poslala stari materi Josefini Prus v Slovenske Konjice. Na fotografiji so vsi člani družine Mayer: levo Anče v vojaški uniformi, oče Fran, Dušan, Majka in mati Riči.



otrok. Kot njegov oče, odvetnik dr. Fran Mayer, in številni drugi predniki, je študiral pravo. Bil je izjemno inteligenčen in nadarjen. Ukvarjal se je s fotografijo in športom. Leta 1912 je napisal besedilo za gledališko igro – kroniko pomembnih dogodkov v letu 1912. Igro so nato uprizorili Mayerjevi otroci. Tipkopis scenarija še danes hrani Vlado Kojc iz Šoštanja v svoji zasebni zbirki.

Pred premikom na Soško se je Anče Mayer v letu 1916 boril na Tirolski fronti, ki velja za najzahtevnejše bojišče prve svetovne vojne. Potekala je pretežno v visokogorju, na več kot tritisočmetrskih vrhovih. Ohranjena je razglednica, ki jo je Majka Mayer v nemščini pisala stari materi iz Šoštanja v Slovenske Konjice 22. julija 1916 (prevod): »Draga stara mama! Pošiljam Ti fotografijo, na kateri smo še vsi skupaj. Anče je včeraj pisal s Tirolskega. Še vedno mu gre dobro. Poljub na roko, Majka.« Fotografija na sprednji strani razglednice je zadnja ohranjena skupna fotografija družine Mayer.

ŠPELA POLES, VILA MAYER

Viri in literatura:

Aplinc, M.: Mayerji. V *Vodnik po stalnih zbirkah vile. Zavod za kulturo Šoštanj, Šoštanj 2011*, str. 67.

<http://www.hervardi.com/skabrijel.php>, 21. 5. 2014.

Elektronsko sporočilo Janeza J. Švajncerja z dne 22. 5. 2014.

Pripovedoval je Anton De Costa, roj. 1948, Velenje, v maju 2014.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Kritične pripombe na vsebino ali obliko Lista bodo dosegle svoj namen le, če jih boste posredovali ustno ali s kratkim sporočilom na telefon 041-987-634, ali na e-naslov peter.rezman@gmail.com.

Vodenje redakcije

Milojka Komprej

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Grafika Gracer d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 6 (junij 2014), pošljete najkasneje do 16. junija 2014 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:

Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Foto naslovnice: Dejan Tonkli

Avtorji fotografij na zadnji strani:
Aleksander Grudnik, Jože Miklavc,
Vrtec Šoštanj, Darko Vučina

Vila Mayer	2
Naša občina	4
Politika	8
Dogodki in ljudje	9
Intervju	14
Napovednik	18
Arhitektura	20
Cerkev	21
Vrtec	22
Podoba kulture	24
Spisi RazSpisa	28
Muzej	30
Šport in rekreacija	31
Fotoreportaža	34
Zahvala	35
Majski utrinki	36

☐ Dan odprtih vrat gradbišča Vrtca Šoštanj

Esotech, d. d., in Občina Šoštanj sta v sredo, 23. aprila 2014, pripravila voden ogled gradbišča Vrtca Šoštanj.

Obiskovalci so lahko od blizu videli, kako poteka gradnja in kakšen bo nov šoštanjski vrtec. »S ceste redno spremljamo, od blizu pa se vidi mnogo več. Sedaj si lažje predstavljamo, kam bodo v prihodnje hodili naši malčki,« so si bili enotni Šoštanjčani, ki so si prišli ogledati gradbišče 16-oddelčnega vrtca.



Foto: arhiv Občine

Videli so eno igralnico prvega starostnega obdobja, kuhinjo, strojni del, spremljevalne prostore in prostore v prvi etaži, kjer so stene v celoti lesene – tam bo urejenih še osem igralnic drugega starostnega obdobja in upravni del.

Dela na gradbišču so kljub ogledu nemoteno potekala. Dnevno je prisotnih v povprečju 50 delavcev Esotech-a in njegovih podizvajalcev.

Voden ogled gradbišča je bil dopoldan in popoldan, takrat so si svoje novo delovno okolje ogledali tudi strokovni delavci vrtca. Novih prostorov se zelo veselijo, najbolj prostorov za dodatne dejavnosti, predvsem športne igralnice in športne dvorane ob vrtcu, kar so v sedaj utesnjenih prostorih še kako pogrešali.

Občina Šoštanj gradi vrtec po sistemu javno-zasebnega partnerstva. Pogodba med občino in zasebnim partnerjem Esotechom, d. d., je bila podpisana marca lani. Od takrat je bilo narejenega ogromno, s čimer sta se strinjala tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih in predsednik uprave Esotecha, d. d., Marko Škoberne.

Pred ogledom gradbišča so dve pesmici zapeli otroci Vrtca Šoštanj, ki so tudi z zanimanjem pogledovali v nove prostore, zaradi varnosti pa si jih od bliže niso ogledali.

Župan Darko Menih je za uvod pozdravil vse prisotne in povedal, da je izgradnja vrtca prednostna naloga Občine Šoštanj in da z Esotechom občina dobro sodeluje. Zahvalil se je otrokom za prisrčen nastop in vsem, ki zadnje leto intenzivno delajo na tem projektu. »Verjamem, da bo to lep moderen in funkcionalen objekt, v katerem se bodo dobro počutili otroci, zaposleni in starši,« je poudaril župan.

Marko Škoberne, predsednik uprave Esotech, d. d., je predstavil ekipo, ki dela na gradbišču, predvsem je vse izjemno pohvalil, da so v kratkem času ogromno naredili: v enem letu pridobili vso potrebno dokumentacijo, zrušili staro šolo, postavili toplotno podpostajo, zaključili večino gradbenih del, podbetonirali športno dvorano..., sedaj pa na objektu sočasno potekajo številna dela, zato je na gradbišču toliko različnih izvajalcev. Na portalu javnih naročil je bilo v torek objavljeno javno naročilo za dobavo in montažo opreme vrtca, kar se v celoti financira iz občinskega proračuna.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

☐ Podpis pogodbe za izgradnjo vodovoda Ravne I. faza – sekundarni del

Vili Mayer sta župan Občine Šoštanj Darko Menih in Miroslav Andrejc, direktor podjetja Andrejc, d. o. o., podpisala pogodbo za izvedbo vodovoda Ravne I. faza – sekundarni del. Pogodbena vrednost del je 268.463,81 EUR brez DDV. Projekt v celoti financira Občina Šoštanj.



Foto: arhiv Občine

Projekt se navezuje na projekt Oskrba s pitno vodo v Šaleški dolini, kjer gradijo predvsem nova zajetja in primarne vodovodne vode.

V projektu, za katerega je bila danes podpisana pogodba, je zajeta izgradnja 8247 metrov cevovodov, od tega je glavnih cevovodov 4739 metrov in sekundarnih cevovodov 3508 metrov. Na vodovod bo priključenih 63 hišnih priključkov. Sekundarni kanali skrbijo za napajanje posameznih kmetij oziroma gospodinjstev ob cesti, ki vodi v zaselek Ravne Ves. Tako cevovod 2 napaja zaselka Spodnje Ostrožno, cevovod 2a pa Zgornje Ostrožno. Cevovod 3 napaja 3 hiše ob glavni cesti, medtem ko cevovod 4 napaja od domačije Klade in Falent. Cevovodi 5, 5a in 6 napajajo predvsem hiše ob glavni cesti, cevovod 7 poteka do kmetije Kaplan, medtem ko skrbi cevovod 8 za napajanje hiš okoli stare domačije Mlinar.

Ob podpisu pogodbe je župan Darko Menih izrazil zadovoljstvo, da je v zadnjem času občina podpisala pogodbe za kar nekaj večjih investicij, obenem pa tudi poudaril, da občini številne naravne ujme onemogočajo, da bi naredila še več. »Izgradnja vodovoda Ravne je izjemnega pomena. Mnogokrat so tamkajšnjim prebivalcem pri dobavi pitne vode na pomoč priskočili gasilci, to sedaj ne bo več potrebno,« je dejal župan.

Podjetje Andrejc, d. o. o., izvaja že kohezijski projekt Oskrba s pitno vodo v Šaleški dolini, tako da bo ta projekt nadgradnja kohezijskega. Miroslav Andrejc posebnih težav pri izvedbi projekta ne pričakuje, tako da bodo dela zaključena v predvidenem roku – najkasneje v novembru 2014.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

☐ Podpis pogodbe za izgradnjo kanalizacije v Topolšici

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je 29. maja 2014 podpisal pogodbo z Josipom Petrakom, direktorjem podjetja Nivig, d. o. o., za izgradnjo kanalizacije v Topolšici.

Predmet projekta je izgradnja fekalnih kanalov, ki predstavlja zbirni kanal za gospodinjstva ob kategorizirani občinski lokalni cesti LC 410 040 in javnih poteh JP 910 170, JP 910 220 ter ostalih ne-kategoriziranih poteh v Krajevni skupnosti Topolšica. Javna kanalizacija na območju ob občinski lokalni cesti je zgrajena, vendar so nanjo priključeni kanali z mešanim siste-

mom odvajanja odpadkov. Omenjeni kanali so starejši, zgrajeni iz betonskih cevi različnih premerov. Pri pregledu kanalov z video kamero, je bilo razvidno, da so omenjeni kanali v slabem stanju, stiki ne tesnijo. Smotno je zgraditi dodatne kanale z ločenim sistemom odvajanja odpadkov, jih priključiti na obstoječi primarni fekalni kanal Topolšica - Metleče, obstoječe kanale pa uporabiti za odvajanje meteoritnih voda ter jih speljati v obstoječi potok.

Javne kanalizacije na območju javnih poti ni. Gradnja obstoječih zbirnih kanalizacijskih vodov za odvod odpadne vode je bila predvsem lokalne narave v sklopu urbanizacije posameznih prostorskih sklopov.

Obstoječe odvajanje odpadne vode iz gospodinjstev se izvaja preko pretočnih greznic v potok, površinske jake ali gozdove. Greznice niso vodotesne. Fekalne odpadne vode se izlivajo v odvodnik neprečiščene, razen če ne štejemo kot postopek čiščenja usedanje v greznicah. Zaradi zadrževanja v greznicah so odpadne vode že nagnite in podvržene postopku staranja. Tako na tem območju v bližini mesta Šoštanj in centralne čistilne naprave Šoštanj prihaja do onesnaženja okolja, podtalja, potokov,... V izogib temu je potrebno odvajanje komunalne odpadne vode omenjenega naselja speljati (priključiti) na kanalizacijsko omrežje, ki vodi do Centralne čistilne naprave Šoštanj.



Foto: arhiv Občine

Projekt obsega izgradnjo kanal. kanalov v dolžini 1.475,60 metrov, ter kanalizacijskih priključkov v dolžini 519,00 metrov. Priključili naj bi se 4 (štirje) stanovanjski bloki in 30 objektov, kar pomeni približno priključitev 400 uporabnikov na urejeno kanalizacijsko omrežje. Na Občini Šoštanj smo izvedli javni razpis, prejeli smo dve ponudbi, najugodnejša je bila ponudba izvajalca NIVIG, d. o. o., iz Šoštanja. Vrednost pogodbenih je 232.180,00 EUR brez DDV. Predviden začetek gradbenih del je po 10. 6. 2014, rok za izvedbo del je 90 koledarskih dni po uvedbi izvajalca v delo, kar pomeni dokončanje del v septembru 2014.

Dela strokovnega nadzora GOI del in dela VZPD izvajajo predstavniki Komunalnega podjetja Velenje, po predhodno sklenjeni pogodbi. Po končanih delih se preda novo kanalizacijsko omrežje v upravljanje Komunalnemu podjetju Velenje.

MARIJA ANŽEJ, UNIV. DIPL. EKON.,
VIŠJA SVETOVALKA ZA INVESTICIJE IN PROJEKTE

Projektantska ocena sanacije znaša 160.000 evrov. Po številnih dogovorih in sestankih na Slovenskih železnicah, ki jih je vodil podžupan Viki Drev, je Občina Šoštanj uspela doseči, da bo občina financirala izgradnjo vodnih korit, sanacijo v območju železniškega pasu pa bodo financirale Slovenske železnice. Po zdajšnjih dogovorih bodo dela zaključena letos jeseni.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODOSE Z JAVNOSTMI

Odprtje medgeneracijskega središča

Šoštanj je bogatejši za pomembno dejavnost. V središču mesta je namreč 20. maja odprlo svoja vrata medgeneracijsko središče. Gre za dejavnost, ki jo izvaja Center za socialno delo Velenje, Občina Šoštanj pa je poskrbela za prostor na Trgu bratov Mravljakov.

V središču so dobrodošli prav vsi – od najmlajših do najstarejših prebivalcev naše občine. Natalija Novak, ki je v njem zaposlena, skrbi za dejavnosti in dogodke v središču in tudi za povezovanje s številnimi zavodi, društvi...

Že v prvem tednu delovanja so priredili kuharsko delavnico – razveselili so se je predvsem otroci, ki so si skuhal puding in ga nato tudi z veseljem pojedli. Obiskali so policista, ki jim je podal nekaj napotkov za izboljšanje varnosti. Predavanje sta pripravili arhitekti Mateja Kumer in Urška Delopst, ki sta zasnovali prostor Medgeneracijskega središča.

Sama otvoritev je, kljub dopoldanskemu času, privabila veliko število obiskovalcev. Župan Občine Šoštanj Darko Menih je ob tej priložnosti med drugim povedal: »Kot že samo ime pove, gre za medgeneracijsko središče, kjer se bodo odvijale aktivnosti za vse starostne kategorije naših občanov. Čeprav je prostor za enkrat majhen, verjamem, da ga boste znali in zmogli napolniti s pravimi vsebinami, da bo lahko v polni meri zaživel. Idejo za tako središče smo na občini gojili že dolgo, vendar pa nam je najpomembnejši in odločilen zagon dal pomemben državni strateški dokument – NACIONALNI PROGRAM SOCIALNEGA VARSTVA za obdobje od leta 2013 – 2020, kjer je med osnovnimi načeli zapisano prav spodbujanje medgeneracijske povezanosti in razvoj medgeneracijskih središč, ki se bodo oblikovala v lokalnem okolju.«



Foto: arhiv Občine

Idejo za ustanovitev medgeneracijskega središča so podprli tudi svetnice in svetniki Občine Šoštanj, ki so dali tudi zeleno luč za obnovo in opremo prostora. Občina Šoštanj je tako dala pobudo na Center za socialno delo Velenje, ki se je takoj odzval in se prijavil na razpis za izbor javnih del, zato delovanje medgeneracijskega središča poteka preko programa javnih del. »Želim si, da bi občanke in občani radi prihajali v to središče in da se bo v programu aktivnosti našlo za vsakega nekaj. Predvsem pa si želim, da bi bil to prostor druženja, povezovanja in oživljanja prostovoljstva med mladimi. Lik prostovoljca nosi v sebi plemenito poslanstvo: pomoč sočloveku.« Pa ne le ob elementarnih nesrečah, ki nam ne prizanašajo, tudi drobne pozornosti so starejšim in osamljenim vedno bolj potrebne. Zato je eden od naših pomembnih ciljev delovanja medgeneracijskega središča tudi krepitev prostovoljstva,« je dodal župan.

Otvoritev so popestrili člani Pihalnega orkestra Zarja, na klavirski harmoniki pa sta navdušila mlada Jan in Žan Novak ob spremljavi Zma-ga Štiha.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODOSE Z JAVNOSTMI

Poplavna varnost v Pohrastniku

Vreme v zadnjih letih občini Šoštanj ne prizanaša. Po zadnjih večjih poplavah novembra 2012 je Občina Šoštanj v okviru priprave Občinskega prostorskega načrta naročila izdelavo projekta poplavne ogroženosti celotne občine. Študija, ki je dostopna na občinski spletni strani, vključuje tudi ukrepe za zmanjševanje poplavne ogroženosti.

Močni lokalni nalivi predvsem na zahodnem delu občine velikokrat povzročajo poplave na območju Pohrastnika. Eden izmed razlogov za poplave je neprepustnost vodotokov: Toplice, Florjanščice in Bečovnice. Poplavna študija je pokazala, da je prepust vodotoka Toplice pod železniško progo premajhen, kar preprečuje izliv velikih vod v Pako, čeprav njeno korito še ni polno.

V sodelovanju s Slovenskimi železnicami je občina dala izdelati študijo tega prepusta, ki je pokazala, da je najbolj smiselna rešitev izliva Toplice v Pako z vzporednim koritom in novim prepustom pod železniško progo. Študijo je izdelal EHO projekt, d. o. o., iz Ljubljane.

Kršitve s področja javnega reda in miru:

20.04.2014 je na interventno številko 113 poklical prebivalec Ceste heroja Gašperja v Šoštanju in prijavil, da ga moti glasna glasba iz bližnjega lokala. Glede prekoračitve obratovalnega časa še zbiramo obvestila, v primeru, da je bil kršen, pa sledi poročilo inšpekcijskim službam.

22.04.2014 smo policisti v Šoštanju obravnavali krajana Šoštanja in mu pri tem zasegli alu zavitek s posušeno zeleno - rjavo rastlino. Zasežene predmete smo poslali v analizo, po prejetem rezultata pa zoper kršitelja sledi odločba o prekršku.

29.04.2014 je na Policijsko postajo Velenje poklicala krajanka Lokovice in prijavila, da njeno prijateljico nadleguje znanka in jo žali. Policisti smo na kraju opravili razgovor s prijaviteljico in nato na policijski postaji še s kršiteljico, kateri smo izdali plačilni nalog zaradi nedostojnega vedenja na javnem kraju.

04.05.2014 je interventno številko 113 poklicala krajanka Šoštanja in prijavila, da jo je napadel partner. Na kraju smo ugotovili, da je prišel domov opit in hotel k 18 mesecev staremu otroku, ki je spal. Tega mu partnerka ni dovolila, zaradi česar sta se sporekla. Partner jo je pričel zmerjati in jo udaril s plosko roko po obrazu. Kršitelju je bil izdan plačilni nalog.

06.05.2014 smo obravnavali sosedski spor v Ravnah pri Šoštanju, kršiteljici je bil izdan plačilni nalog zaradi nedostojnega vedenja na javnem kraju.

08.05.2014 je na interventno številko 113 poklicala stanovalka Kajuhove ceste v Šoštanju in prijavila, da sosed razbija po vratih njenega stanovanja in ji grozi. Policisti smo na kraju zaznali kršitev stanovalca, ki se je v pijanem stanju nedostojno vedel do prijaviteljice. Ob prihodu se je nedostojno vedel tudi do policistov, ni upošteval zakonitega ukaza policistov, da s kršitvijo preneha in ker je bilo pričakovati, da bo s kršitvijo nadaljeval, mu je bilo odrejeno pridržanje. Ob tem smo policisti morali uporabiti prisilna sredstva zoper kršitelja, kršitelju izdali plačilni nalog, prav tako pa je moral do iztreznitve prespati v prostorih za pridržanje.

11.5.2014 je na interventno številko 113 poklicala krajanka Skorna pri Šoštanju in prijavila je, da jo moti glasna glasba, ki prihaja iz naselja. Na kraju smo ugotovili, da je kršitelj predvajal glasno glasbo, izdan mu je bil plačilni nalog.

11. 5. 2014 se je na Policijski postaji zglašil kolesar, ki je prijavil, da je kolesaril po območju Loma nad Topolšico. Ob tem ga je v nogo ugriznil pes. Po opisu smo izsledili tako psa kot njegovega lastnika, kateremu je bil izdan plačilni nalog.

Dogodki s področja kriminalitete:

17.04.2014 smo bili obveščeni o tatvini električnega vodnika na gradbišču v Šoštanju. Na kraju smo ugotovili, da je NN storilec ponoči z gradbišča demontiral 40 metrov ozemljitve - bakrenih pletenic. S tem je podjetje, ki izvaja gradbena dela, oškodoval za najmanj 200 EUR.

20.04.2014 se je na Policijski postaji Velenje zglašil krajan Šoštanja in prijavil, da ima na telefonski liniji partnerko, ki so jo ugrabili v Angliji. Odvzeli naj bi ji osebno izkaznico in jo zaprli v hišo, iz katere ne more. Ugrabili naj bi jo zaradi poroke, v zameno za denar. Takoj je bil vzpostavljen kontakt s policisti v Angliji, ki so opravili hišno preiskavo pri osumljencu in oškodovanko našli. Ob tem so aretirali dve osebi.

26.04.2014 so nas iz Ljubljane obvestili o prijavi nasilja v družini iz Šoštanja. Po prejetem klicu smo odšli na naslov, kjer smo osumljenega povabili na Policijsko postajo Velenje in mu v nadaljevanju izrekli ukrep prepovedi približevanja ženi in otroku. Oškodovanka je bila skupaj z otrokom odpeljana v varno hišo. Zoper osumljenca je bila podana kazenska ovadba.

02.05.2014 nas je poklical krajan Topolšice in prijavil, da je hotel pokositi travo, ob tem pa mu je sosed odtujil koso in jo pospravil v svoje stanovanje. Naslednjega dne je na policijsko postajo poklicala prijateljica osumljenca in prijavila, da je v stanovanju zalotila vsiljivca, ki se po njem sprehaja. Na kraju smo ugotovili, da je oškodovanec prišel v stanovanje prijaviteljice, da bi se pogovoril glede kose. Vpleteni bodo spore reševali na sodišču.

02.05.2014 smo bili obveščeni o vlamu v stanovanjsko hišo v Florjanu. Na kraju smo ugotovili, da je preteklo noč NN storilec vlomil v stanovanjsko hišo v Florjanu in si iz nje protipravno prilastil televizijski sprejemnik, hišni računalnik, prenosni računalnik in igralno konzolo.

06.05.2014 smo odšli v Lokovico, od koder je poklical krajan in prijavil, da so mu NN storilci odtujili najmanj deset metrov žlebov, medtem, ko je ostalih deset metrov, ki si jih je NN storilec pripravil, ostalo na kraju in so bili poškodovani. V smeri odkritja NN storilca nadaljujemo z zbiranjem obvestil.

08.05.2014 smo bili obveščeni o tatvini vrtnega traktorja Husqvarna CTH 126, katerega je NN storilec odtujil v noči iz 29.04 na 30.04.2014 iz ograjenega območja oškodovanega podjetja. Za NN storilcem še poizvedujemo, podjetje je oškodovano za najmanj 1.700 EUR.

08.05.2014 je za pomoč zaprosila krajanka Gaberk, kateri so NN storilci tekom noči odtujili dve otroški kolesi. Oškodovana je za najmanj 100 EUR.

08.05.2014 smo odšli v trgovino v Šoštanju, kjer je NN storilec ukradel tri mobilne telefone. Trgovina je oškodovana za najmanj 130 EUR. Za NN storilcu še poizvedujemo.

11. 05.2014 nas je poklical podjetnik iz Šoštanja in prijavil, da mu je NN storilec tekom noči iz treh vozil odtujil 3000 l goriva. Opravili smo ogled kraja dejanja in ugotovili, da je podjetnik oškodovan za najmanj 4000 evrov. Za storilcem še poizvedujemo.

Dogodki s področja prometa:

18.04.2014 je OKC PU CELJE sprejel klic iz Topolšice (Lajš), da naj bi se na relaciji Lajše - Ravne zgodila prometna nezgoda, ob tem pa je bilo slišati, da je neznana ženska klicala na pomoč. Na kraj je bila napotena patrulja PP Velenje in reševalno vozilo Zdravstvenega doma Velenje. Ob prihodu na kraj smo ugotovili, da je v nezgodi udeleženo eno vozilo, v katerem so bili voznik in dve sopotnici. Do nezgode je prišlo zaradi neprilagojene hitrosti vožnje voznika, zaradi česar je zapeljal na robnik in nadalje na brežino, kjer je trčil z vozilom v drevo. Trk je vozilo odbil nazaj na cesto, kjer se je prevrnilo na streho. Ena sopotnica je bila ob tem z reševalnim vozilom odpeljana v Splošno bolnišnico Celje, kjer je bilo ugotovljeno, da je dobila lahke telesne poškodbe. Zdravstvena oskrba je bila nudena tudi drugi sopotnici in vozniku. Zoper voznika vozila je bil odrejen strokovni pregled zaradi suma vožnje vozila pod vplivom alkohola. Svoje ravnanje bo morala zagovarjati na sodišču.

27.04.2014 je bil na interventni številki 113 prejet klic, da se je v Šoštanju v bližini TE Šoštanj zgodila prometna nezgoda, v kateri je udeleženih več vozil, potniki pa so telesno poškodovani. Na kraju smo ugotovili, da je voznik vozila prehiteval pred sabo vozeče vozilo. Voznik slednjega je pri tem pričel pospeševati. Ko je voznik prehitevalnega vozila uspel prehiteti vozilo se je na cesti ustavil in se hotel pogovoriti z voznikom prehitenege vozila. Za obema sta bili še dve vozili, prvo se je uspelo za ustavljenima voziloma varno ustaviti, voznik drugega pa je zaradi prekratke varnostne razdalje trčil v pred sabo vozečega, ki je nato udarilo v vozilo prehitenege, le-to pa v prehitevalno vozilo. V nezgodi so bile tri osebe telesno poškodovane. Zoper kršitelje so bili izdani plačilni nalogi.

V preteklem mesecu smo pri kontroli voznikov zaznali dve kršitvi vožnje z vozilom, voznika pa pri tem nista posedovala veljavnega vozniškega dovoljenja. Obema sta bili vozili zaseženi, prav tako pa bosta morala poravnati globo.

ZORAN STOJKO KREVZEL



OBČINA ŠOŠTANJ

KOMISIJA ZA PRIZNANJA | Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300 | fax: (03) 89 84 333

Občina Šoštanj, Komisija za priznanja na podlagi Odloka o priznanjih Občine Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj, št. 7/2011) objavlja

JAVNI RAZPIS

ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2014

1. Javni razpis je objavljen za zbiranje predlogov za podelitev priznanj Občine Šoštanj v letu 2014. Podeliti je mogoče največ:

- eno priznanje Častni občan Občine Šoštanj,
- tri Priznanja Občine Šoštanj,
- tri Plakete Občine Šoštanj.

2. Predloge za podelitev priznanj Občine Šoštanj v letu 2014 lahko podajo:

- občani in združenja občanov iz Občine Šoštanj,
- zavodi, politične stranke, gospodarske družbe in druge pravne osebe s sedežem ali
- organizacijsko enoto v Občini Šoštanj ter
- subjekti lokalne skupnosti.

Posamezni predlagatelj lahko poda največ:

- en predlog za podelitev priznanja Častni občan Občine Šoštanj,
- tri predloge za podelitev Priznanja Občine Šoštanj in
- tri predloge za podelitev Plakete Občine Šoštanj.

Predlagatelj ne more za prejem priznanja predlagati sebe.

3. KRITERIJI ZA PODELITEV PRIZNANJ

Častni občan Občine Šoštanj

Priznanje Častni občan Občine Šoštanj lahko prejme posameznik, ki je s svojim delovanjem, dosežkom ali uspehom doprinesel izjemni prispevek h kakovosti življenja in dela občanov Šoštanja, k razvoju v Občini Šoštanj ali k uveljavitvi in ugledu Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti na državni ali mednarodni ravni.

Priznanje Občine Šoštanj

Priznanje Občine Šoštanj lahko prejmejo posamezniki, skupine ali združenja posameznikov, društva, organizacije, skupnosti, zavodi, podjetja in druge pravne osebe. Podeli se za takšna dejanja, delovanje, dosežke ali uspehe, ki so opazno izboljšali kvaliteto življenja ali dela občanov ali so opazno povečali razvoj v Občini Šoštanj ali ugled Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti.

Plaketa Občine Šoštanj

Plaketo Občine Šoštanj lahko prejmejo posamezniki, skupine ali združenja posameznikov, društva, organizacije, skupnosti, zavodi, podjetja in druge pravne osebe. Podeli se za dejanja, delovanje, dosežke ali uspehe, ki so kakorkoli pozitivno učinkovali na kvaliteto življenja ali delo občanov, na razvoj v Občini Šoštanj ali na ugled Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti.

4. Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati:

- podatke o predlagatelju (ime in priimek oziroma naziv, naslov stalnega prebivališča oziroma sedeža pravne osebe ali organizacijske enote),
- ime, priimek, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega prebivališča, lahko pa tudi druge opredelilne oznake predlaganega prejemnika priznanja, če gre za posameznika ali skupino posameznikov,
- firmo oziroma registriran ali drug uradni naziv, sedež in organizacijsko enoto, lahko pa tudi druge opredelilne oznake predlaganega prejemnika priznanja, če gre za združenje posameznikov, politično stranko ali drugo pravno osebo,
- navedbo predlaganega priznanja,
- navedbo dejanja, delovanja, dosežka ali uspeha, zaradi katerega je predlog podan in utemeljitev predloga,
- listine, katere izkazujejo dejanje, delovanje, dosežek ali uspeh ter izpolnitev kriterijev za priznanje po predlogu, če obstajajo.

5. Prejemnike priznanj Občine Šoštanj določi s sklepom Občinski svet Občine Šoštanj.

Podelitev priznanj Občine Šoštanj opravi župan praviloma na svečani seji Občinskega sveta Občine Šoštanj ob prazniku občine, ali ob drugi primerni priložnosti, kot je kulturna prireditev, športna prireditev ali druga javna prireditev, katere narava je skladna s priznanjem, ki se bo podelilo.

6. Predlagatelji naj predlog za podelitev priznanj podajo na obrazcu, katerega dobijo pri občinski upravi in na spletni strani Občine Šoštanj in vložijo ali pošljejo na naslov Občina Šoštanj, Komisija za priznanja, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, **od 16. 6. 2014 do 20. 8. 2014 do 12. ure.**

Predlog mora biti oddan v zaprti kuverti z oznako »**JAVNI RAZPIS ZA PRIZNANJA**«.

Prepozno predložene predloge in predloge, ki jih niso podali upravičeni predlagatelji, bo komisija izločila iz nadaljnje obravnave.

PREDSEDNIK KOMISIJE ZA PRIZNANJA PRI SVETU OBČINE ŠOŠTANJ
SREČKO POTOČNIK, L. R.

Volitve v Evropski parlament

VEvropskem parlamentu je trenutno 754 poslancev, ki so bili izvoljeni v 27 državah članicah razširjene Evropske unije. Od leta 1979 se poslanci volijo na neposrednih volitvah za 5-letni mandat, pri čemer vsaka država članica določi svoj način volitev, vendar pa veljajo skupna demokratična pravila.

Praviloma so sedeži razdeljeni sorazmerno glede na število prebivalcev, vsaka država članica pa ima določeno število sedežev. Tako jih ima glede na določila Pogodbe iz Nice največ Nemčija, medtem ko ima Slovenija določenih osem sedežev.

V nedeljo, 25. maja 2014 smo državljani Slovenije na evropskih volitvah odločali o tem, kakšno Evropo želimo. Za lažjo odločitev, so kandidati obiskovali kraje, kjer so se predstavili prebivalcem ter odgovarjali na morebitna vprašanja. Tako so se v sredo 14.5. zdajšnji poslanec Evropskega parlamenta, Lojze Peterle, predsednik Slovenske ljudske stranke Franc Bogovič ter slovenski politik in poslanec Jakob Presečnik, ustavili tudi v Šoštanj. O situaciji in rešitvah trenutnega stanja v Sloveniji smo povprašali kandidate. Peterle je mnenja, da je razlog, da smo pristali na robu evropske zveze, povsem jasn. Problem vidi v tem, da so določeni hoteli preveč na račun drugih in se potem stvari ne odvijajo, tako kot bi se morale. Čeprav Slovenija v očeh Bruslja še vedno velja za lepo in prijazno državo, čakajo, da naredimo tisto, kar je že nekaj vlad obljubilo. Čakajo na reforme, na urejene pokojninske ter zdravstvene sisteme ter trg dela. Tiste države članice, ki so to že uredile imajo gospodarsko rast. Korupcija je vedno posledica nedelovanja pravne države in kadar ljudje niso enakopravni pred zakonom je korupcija odraz stanja, tako pride tudi do krivičnih socialnih razlik, ljudje pa nas vedno opozarjajo, da mora roka pravice doseči tiste, ki so nas spravili v takšno krizo. Ker je Slovenija po rezultatih tuje raziskave o koruptivnosti na prvem mestu, je jasno, da sodstvo in državni sistem ne delujeta najbolje. Enako vprašanje smo zastavili Francu Bogoviču, ki je mnenja, da je v Sloveniji nastopil čas, da se tudi v političnem prostoru izkaže in s tem ugotovi, kaj je potrebno narediti za Slovenijo. Letošnje leto je čas volitev, zato se zdi da je to dober čas za izpopolnitev programov, saj je dosti eksperimentiranj in je potrebno jasno povedati, kaj smo naredili v teh letih napak, to izpostaviti in začeti napake odstranjevati, je še dodal Bogovič. Slovenci smo bili znani po tem, da smo delovni in poštenu, zato smo Jakoba Presečnika povprašali, ali je mnenja, da smo Slovenci postali drugačni. V pogovoru je izrazil skrb, da zaradi sistema, ki mnogokrat spodbuja socialo in ne delo, verjetno nismo več tako delovni. Je pa prepričan, da je velika večina ljudi poštenih se pa žal najdejo določeni, ki to poštenost drugih izrabljajo za svojo korist. Če bi ta problem uredili, bi dali tej večini poštenih in delovnih ljudi možnost, da bi oni kazali smer razvoja Slovenije. Sloveniji je treba vrniti nekdanji ugled, je prepričan, tako je naloga naslednjega mandata, evropske unije, parlamenta in evropske komisije, da doreče določene stvari, ki bodo stvari peljale še bolj v razvoj in če bi Evropo posnemali na več stvareh - seveda na način, ki bi posnemanje prilagodili našim razmeram, z upoštevanjem naših prednosti, danosti in kulture, potem je to rešitev za Slovenijo.



Foto: Amadeja Komprej

Glasovi podpore poslanskim kandidatom, ki bodo naslednjih pet let zastopali naše interese v Evropskem parlamentu, bodo ključnega pomena pri reševanju pomembnih izzivov. Možnost za spremembe je tudi v naših rokah.

AMADEJA KOMPREJ

Tretja razvojna os po 12 letih na začetku

Veliko zgražanja in objektivnih kritik so na naslov ministra za infrastrukturo RS Sama Omerzela ob kriznem sestanku 1. aprila na Savinjsko šaleški gospodarski zbornici naslovili predsednica zbornice dr. Cvetka Tinauer, predsednik uprave Gorenja mag. Franjo Bobinac, direktor SŠGZ Velenje mag. Franci Kotnik, župan MOV Bojan Kontič, predstavnik koordinacije županov občin Zgornje savinjske doline Franjo Naraločnik, državnozborski poslanci Srečko Meh, Jožef Kavtičnik in Jakob Presečnik (slednji tudi malce samokritično), ko so spraševali Omerzela, zakaj po 12 letih od začetka umeščanja trase v prostor, od številnih nazornih predstavitev, ni bilo storjenega še nič več od tega.

Po ponovni obrazložitvi nujnih in prepričljivih argumentov za takojšnji ponovni pristop k potrditvi menda že znane trase F2/2 Velenje-Šentrupert, je minister Omerzel povedal, da bo v najkrajšem možnem času poizkušal uskladiti stališča z ministrstvom za kmetijstvo in prostor ali pa bo predloge obravnavala vlada. Na kasnejše pismo predstavnikov udeležencev tega srečanja Vladi Republike Slovenije, z zahtevo, da se naj takoj pristopi k reševanju te pereče problematike (dokončno umeščanje trase 3RO med avtocesto v savinjski dolini, Velenjem in Koroško), so po nekaj dneh prejeli odgovor predstavnika vlade, v katerem je bilo med drugim zapisano, da je potrebno pretehtati vse nastale okoliščine ter ugotoviti v sodelovanju stroke in politike optimalno varianto poteka trase in postopkov umeščanja v prostor. To je kar velik razkorak od ministrovih zagotovil pred akterji na pogovorih v Velenju in pričakovanju sklicateljev problemskega sestanka na SŠGZ Velenje. Vse kaže, da bodo politične razmere za nekaj časa odrinile to gospodarsko strateško vprašanje za nek poznejši čas, medtem pa bodo 12-letna prizadevanja, ponujene in ukinjene vsaj štiri variante trase med Velenjem in savinjsko dolino, zaradi povsem različnih interesov politike in lobijev, spet v praznem teku. Nobene prošnje in nobene grožnje gospodarstva (BSH Nazarje, Gorenje Velenje in številne druge družbe) ne zaležejo, saj je prioriteta konsolidacija politike same s seboj in odvrnanje investicij za katere še ni videti denarja. Menda v dolinah Saše regije še ni dovolj razsodnosti o usodnosti zavračanja rešitve, kateri so se zavezale vsaj že tri vlade. V čakanju na novo (?) pa menda ne bo zalegla niti grožnja prvega moža Gorenja mag. Bobinca na omenjenem sestanku, da je prišel čas, ko bo moral nekdo odgovarjati za tako neodgovorno početje oz. odlaganje rešitve. Medtem pa je v cestni povezavi na regionalni cesti Velenje Arja vas zaradi zaščite dotrajanega mostu polovična izmenična zapora, ki povzroča dnevno zastoje in dolge čakalne kolone v cestnem prometu.

JOŽE MIKLAVC



Minister Samo Omerzel se ni izvijal iz primeža gospodarstvenikov, poslancev in županov. Foto: Jože Miklavc

Časa vojne ne bomo pozabili

Na predvečer praznika dneva zmage, 9. maja, je bila v Topolšici tradicionalna slovesnost v parku pred spominsko sobo. Ob 69. letnici podpisa kapitulacije, ki jo je za nemške oborožene sile za JV Evropo v Topolšici podpisal general von Loehr, sta svečanost pripravila OZ ZB za vrednote NOB Velenje in Krajevna skupnost Topolšica.



Foto: arhiv

V programu so sodelovali učenci podružnične OŠ Topolšica, Moški pevski zbor Kajuh in Godba na pihala UNI 3. Uvodoma je zbrane pozdravil predsednik krajevne skupnosti Topolšica Herman Pergovnik, med prireditvijo pa so bili k polaganju spominskega venca povabljeni Branko Sevcnikar, dr. Franc Žerdin in Srečko Avberšek.

Slavnostni govornik je bil župan občine Darko Menih, ki je v svojem govoru dejal: *Letos je leto številnih okroglih obletnic, 100 let od začetka 1. svetovne vojne, 70 let od smrti znanega šoštanjkega pesnika in borca Karla Destovnika Kajuha, 70 let legendarnega pohoda bork in borcev 14. divizije in 10 let od vstopa Slovenije v Evropsko unijo. Naslednje leto, 2015, bo 70 let od podpisa nemške kapitulacije tu v Topolšici.*

V spominski sobi, ki je pred nami, je rekonstrukcija podpisa, ki je pomenil enega najpomembnejših dogodkov na naših tleh v času 2. svetovne vojne. Prav gotovo še danes ne vemo mnogih podrobnosti o takratnih dogajanjih, istočasno pa smo še vedno premalo oddaljeni od takratnih časov, da bi bili sposobni popolne objektivne zgodovinske presoje številnih vprašanj in odgovorov.

Dogajanja v času druge svetovne vojne in našega osvobodilnega boja se nam danes kažejo kot splet silnic v življenju Slovencev, kažejo se nam kot eno samo hotenje: biti svoboden, živeti kot človek zase, za svoj rod in narod; kažejo nam, kako človeške odločitve niso odvisne od želje posameznika, ampak na nas vedno vplivajo dogajanja v svetu, najpomembnejša pa je borba za pravico in resnico. Naroda, ki je pripravljen boriti se za svojo svobodo, nikoli ne morejo pokoriti, četudi je zatiralec še tako močan in uporablja najkrutejša sredstva za doseg svojih ciljev.

Pravijo, da je zgodovina učiteljica, vendar Slovenci do sedaj nismo bili dobri učenci. Če bi bili, se ne bi ponavljali dogodki iz leta 1941, ko se je začelo mednarodno podpihovanje in bratovsko sovraštvo. Še vedno smo sprti in smo naši in vaši. 23. decembra 1990 je potekal plebiscit o osamosvojitvi Slovenije in 25. junija je slovenski parlament sprejel ustavni zakon o samostojnosti, vendar se po 23 letih v samostojni Sloveniji sprašujemo, ali so bile množice brezposelnih, številne afele vladajočih politikov, odhajanje mlade inteligence v tujino, trepetanje za zasluženjo pokojnino, vedno daljše vrste pred dobrodelnimi organizacijami to, kar smo si želeli.

Spoštovani, velika svoboda je sestavljena iz več manjših svobod,

naši spomini pa neprestano segajo v čas naše tragike, čas bolečine, ki je ostala in nas spremlja. Kako naj pozabimo na grozo trpljenja, umiranja in strahu kaj bo jutri. Časa vojne nikoli ne moremo pozabiti.

Na koncu se je zahvalil organizatorjem in nastopajočim ter čestital krajanom Topolšice ob krajevnem prazniku, ki ga praznujejo na ta dan. Poleg slovesnosti so v naslednjih dneh v kraju pripravili tudi športne igre in druženje.

MAG. MILOJKA B. KOMPREJ

Občni zbor športnega društva Gaberke

ŠDG je svoj občni zbor izvedlo 5. aprila 2014. Predsednik društva Primož Grudnik je po uvodnem pozdravu podal poročilo o opravljenem delu 2013. Skozi vse leto so veliko delovnih ur opravili pri urejanju igrišča in objekta ob njem.

Ob velikih težavah s poškodovanim betonskim zidom ob koncu igrišča jim je z investicijo v nov zid priskočila na pomoč Občina Šoštanj. Skozi celo poletje je bilo moč prekolesariti dve kolesarski transversali, igrati nogomet in odbojko na mivki ter se udeleževati različnih pohodov. V jesensko-zimskem obdobju so organizirali rekreacijo v TVD Partizan v Šoštanju, za ženske pa skupinsko vadbo pilates. Pozimi so izvedli šahovski turnir in turnir v namiznem tenisu. Veliko truda so namenili pripravi igrišča za drsališče, vendar vremenske razmere niso bile ugodne, zato so žal Gaberke ostale to zimo brez drsališča. V društvu so bili zelo veseli tudi nekaj na novo včlanjenih članov.



Foto: Aleksander Grudnik

Za leto 2014 so v ŠDG pripravili naslednji plan: Na športnem področju bosta potekali letna in zimska rekreacija. Več truda bodo vložili v povečanje sodelovanja pri športnih dogodkih s sosednjimi športnimi društvi. Tudi letos bo možno prekolesariti kolesarski transversali dveh težavnostnih kategorij. Vsako leto ju prekolesari veliko krajanov. V planu je tudi skupinsko kolesarjenje do Rihterja, za kondicijsko bolj pripravljene pa bo organizirano kolesarjenje v Logarsko dolino. Na igrišču v Gaberkah bo potekalo več različnih športnih dejavnosti, velik izziv pa bo organizacija iger med zaselki v mesecu septembru. Te bodo izvedene ob 15. obletnici društva v sklopu prireditev ob prazniku KS Gaberke. V zimskem času, če bodo le vremenske razmere ugodne, nameravajo na igrišču urediti drsališče, izvesti smučarske skoke, čas pa bodo našli tudi za smučarski izlet na enega od slovenskih smučišč. Skozi vse leto bo potrebno veliko postoriti na objektu ob igrišču ter v okolici igrišča. Velika želja pa je v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Gaberke obnoviti prostor za balinanje. Občnega zbora so se udeležili tudi predstavniki društev v kraju, predsednik KS Zvone Koželjnik in župan Darko Menih. Glede na to, da je v interesu krajanov, KS in občine, da športno igrišče ponovno zaživi sta oba pohvalila dosedanja trud članov društva in obljubila nadaljnjo pomoč pri razvoju igrišča.

ALEKSANDER GRUDNIK

Odlične gaberške gasilske veteranke

Vsoboto, 24. maja 2014, je v Ormožu potekalo državno gasilsko tekmovanje za članice in člane ter starejše gasilke in gasilce.

Odlično so se odrezale gaberške veteranke, ki so med 42 ekipami dosegle izvrstno drugo mesto in tako so se kot edina desetina iz Gasilske zveze Šaleške doline vrnile z odličjem. Boljše od njih so bile le gasilke PGD Polje (GZ Vodice).



Foto: Amadeja Komprej

Sprejem za izjemne gasilke je pripravil župan Občine Šoštanj Darko Menih, čestitala sta jim tudi podžupan Viki Drev in poveljnik občinskega poveljstva Boris Goličnik.

Župan jim je čestital, pohvalil njihov trudi in prizadevnost ter poudaril, da se moramo ljudje zavedati, da pri gasilcih niso pomembni zgolj »operativci«, temveč tudi vsi ostali, ki skrbijo, da v času intervencij in tudi sicer delo društva poteka nemoteno.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

Socialni gerontolog – poklic prihodnosti

VZimzelenu je aprila obvezno prakso opravljala študentka 2. letnika Socialne gerontologije Anja Horvat. Socialna gerontologija je multidisciplinarno področje, ki se specializira v preučevanju starostnikov in dela z njimi.

Socialni gerontolog lahko ima izobrazbo ali usposabljanje v socialnem delu, zdravstveni negi, psihologiji, sociologiji, demografiji, gerontologiji ali v drugih družboslovnih disciplinah. V Sloveniji je socialno gerontologijo možno študirati le na eni fakulteti, tj. na Alma Mater Europaea v Mariboru.



Anja Horvat je v Zimzelenu dopolnila znanje o veščini pogovora s starejšimi.
Foto: Diana Janežič

Anja Horvat se je v Zimzelenu praktično usposabljala drugo leto in, kot je povedala, se je že lani veliko naučila. »Več ur letošnje prakse mi je prineslo še več znanja in zadovoljstva. Letos sem podrobneje spoznavala delo socialne delavke, delovne terapevtke, fizioterapevtke in animatorke. Več časa sem lahko preživela v bivalnih enotah, spoznavala stanovalce in njihove navade. Sodelovala sem pri različnih aktivnostih za stanovalce in spoznala, kako v praksi poteka motivacija starostnikov.

Predvsem pa sem se tudi letos naučila veliko novega, na primer, kako komunicirati z osebami z demenco, spregovorili smo o paliativni oskrbi, kako poteka žalovanje in kako komunicirati z žalujočimi. Veliko je bilo poudarka na aktivnem staranju, pogovarjanju, dejavnostih, ki jih pripravlja animatorka in delovna terapevtka.«

Kot je poudarila študentka, je preverila teoretično znanje o komuniciranju, ki ga pridobiva pri študiju. »Okrepila sem svojo spretnost komuniciranja, predvsem pri terapevtski komunikaciji s starejšimi ljudmi, pri čemer je treba biti strpen, govoriti razločno in na glas ter biti pozoren poslušalec. Pomembno je, da ti oseba, s katero se pogovarjaš, zaupa,« je še povedala Anja.

Pohvalila je tudi sodelovanje z vsemi zaposlenimi v Zimzelenu: »V treh tednih sem pri svojem praktičnem usposabljanju doživela same dobre stvari, veliko aktivnosti in pogovorov je prineslo svežino v moje znanje.

V Zimzelenu deluje odličen tim, ki me je sprejel medse, mi pripravil vsebinsko pester program, primeren za socialnega gerontologa. Takšnega timskega duha si želim v svojem poslovnem življenju.«

V domovih za starejše socialni gerontologi še niso zaposleni. Je pa to gotovo eden od poklicev prihodnosti, saj delež starejših vedno bolj narašča in ob tem tudi potrebe po ustreznih poklicih, ki bodo namenjeni delu s starajočo populacijo.

DIANA JANEŽIČ

Spomladanski, že 19. cvetlični sejem

Vrvenje ljudi v prijetnem pomladnem vremenu na osrednjem mestnem trgu v Velenju, je povezala tudi rdeča nit,

Parada učenja, ki se je zaključila s posaditvijo 55olistanih dreves divje češnje, v čast petinpetdeseti obletnici odprtja mestnega središča Velenja ter 70-letnici spomina na pesnika Karla Destovnika Kajuha, kateremu so posvetili češnjeva drevesa, tudi s pesmijo Samo en češnjev cvet.

Osrednje dogajanje na ocvetličnem trgu med mestno hišo, ljudsko univerzo, kulturnim domom in mestno galerijo, pa je bilo tokrat namenjeno Paradi učenja, ustvarjalnim delavnicam mladih in starejših ljudi, mešetarjenju na boljšem sejmu, pomladno obloženim kmečkim in vrtarskim stojnicam ter doslej največji ponudbi sadik povrtnin, cvetja in okrasnega grmičevja. Na skoraj sto stojnicah so ponujali vse kar raste in cveti, kulinarične dobrote, storitve domače in umetne obrti ter pisano paletno kulturno-glasbenih in plesnih nastopov.



Kmetijska zadruga Šaleška dolina iz Šoštanja se je predstavila s prvovrstno ponudbo in degustacijo mesnih izdelkov Ekodar. Foto: Jože Miklavc

Kar okrog deset tisoč obiskovalcev Koroške, Zgornje savinjske in predvsem iz Šaleške doline se je zvrstilo na Cankarjevi ulici, ob Šaleški cesti ter na Titovem trgu. Ob nakupih in poučnih delavnicah je potekala izjemna zabava, ki ji je botrovalo tudi lepo vreme. Po otvoritvenih nastopih big-banda ter Mladinskega pihalnega orkestra Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega iz Velenja, ob nastopu otroškega pevskega zbora Klavirček, Plesnega studia N, folkloristov KUD Medžimurje ter Šaleškega študentskega okteta, so največ pozornosti ob uvodni prireditvi Tedna vseživljenjskega učenja, namenili likovni razstavi Svetilniki znanja z daleč največ razstavljenimi risbami v parku Onemele puške ter Paradi učenja ob sodelovanju Andragoškega centra Slovenije in z Ljudsko univerzo Velenje, ki je bila preplet ponudbe številnih izobraževalnih možnosti tako za mlade kot nezaposlene in starejše. Med njimi ustvarjalnice Medobčinske zveze društev prijateljev mladine Velenje, Društva šaleških likovnikov-skupine Gambatte, razstave knjig o negi rastlin in zemlji Knjižnice Velenje ter ponudbi slovenskega društva Učni sadovnjak. Slavni kuhar Borut Jovan iz Galerije okusov pa je s svojo »sladko« ekipo pripravil novo velenjsko sladico »petinpetdesetico«. 55 pa je bilo v okras in ptičem za zob ob »Koroški« vpadnici iz smeri trga in gradu Šalek posajenih dreves *Prunus serrulata* »Royal Burgundy«, japonske divje češnje, ki so jih zasadili nekateri občani, taborniki s Sinetom de Costo na čelu, zadnje pa so z lopato zasuli vodja projekta Brigita Kropušek Razinger, Jože Santner iz društva Učni sadovnjak in velenjski župan Bojan Kontič. Kar 5555 vreč s semeni sončnic pa so brezplačno razdelili udeležencem pestrega dogajanja in kupcem na tej, doslej največji spomladanski sejmski prireditvi v Velenju. To pa je bila tudi prva iz serije prireditev, ki jih bodo do jeseni pripravili ob 750-letnici prve omembe kraja Velenje ter letošnji 55-letnici izgradnje novega mestnega središča.

JOŽE MIKLAVC

Postavitev mlajev v Belih Vodah

Kot vsako leto ob tem času, smo člani KŠD Vulkan iz Belih Vod v petek, 25.4.2014 organizirali tradicionalno postavljanje mlajev sredi vasi, kot je to običaj pred 1.majem.



Foto: arhiv društva

Čeprav so se časi zelo spremenili in je tradicija postavljanja mlajev vedno redkejša, pa je v Belih Vodah še kako živa. Tokrat nam je smreki za mlaja darovalo podjetje Gozd Ljubljana,d.d. in se jim za to prijazno gesto najlepše zahvaljujmo. Smreki smo podrli in ju že olupljeni pripeljali na kraj dogodka. Tam smo smrekove veje povezali v dva velika venca, ju namestili pod krošnjo, obesili zastavo in mlaja sta bila pripravljena za postavitev. Ker je postavitvev tako mogočnih dreves ročno, na tradicionalen način, prezapleteno in hkrati tudi nevarno, nam je mlaja s svojim dvigalom postavil Franc Navodnik. Mlaja smo nato še dobro zagostili, da bosta ves naslednji mesec ponosno pozdravljala mimoidoče in krasila našo lepo vas.

KŠD VULKAN BELE VODE

Prvomajsko srečanje na Pristavi

Letošnje prvomajsko srečanje na Pristavi je tradicionalno privlabilo mnogo pohodnikov iz bližnje in daljne okolice.

Na ta dan zelo dobro obiskane tudi Pristavške znamenitosti, kot sta razvaline gradu Forhtenek in opuščeni rov. Prireditelji so se potrudili in pod šotorom pripravili veliko zabavo z Ansambлом Biseri. Letos so se odločili, da bodo golaž kuhali zopet kar v kotlu. Za glavnega kuharja so izbrali Marka Jevšnika iz Laz. Kruh, ki so ga priložili golažu, so spekle pristavške gospodinje.



Foto: Aleksander Grudnik

Prvi pohodniki so na Pristavo prispeli že okoli 10. ure. Ob 12. uri so pričeli deliti golaž, ki ga je sponzorirala Občina Šoštanj. Zgodnejši pohodniki, ki so se od doma odpravili že jutraj, so prišli na prireditveni prostor Pristava še v lepem sončnem vremenu. Okoli 13. ure pa so temni oblaki prinesli dež. Sprva je samo občasno »zastrašilo« z manjšimi plohami, okoli 14. ure pa se je pošteno ulilo in močilo zemljo slabo uro. Predsednik TD Pristava Bernard Kamenik, je bil s prireditvijo zadovoljen, čeprav vreme ni bilo ravno naklonjeno. Naliv je namreč odgnal kar nekaj obiskovalcev.



Foto: Aleksander Grudnik

Najbolj pogumni pa se niso dali in so tudi ob dežju plesali na plesišču.

TD Pristava se zahvaljuje vsem sponzorjem in ostalim, ki so pomagali pri organizaciji prireditve. Naj pa bo ta prispevek tudi priložnost, da se spomnimo in poklonimo prejšnjemu predsedniku TD Pristava, Jožetu Miklavžini, saj te dni mineva eno leto, odkar se je od nas prezgodaj za vedno poslovil.

ALEKSANDER GRUDNIK

Moto klub Netopir M/C AMA Šoštanj

Bliža se poletje, vse več je sončnih dni, ki zvabljajo na cesto poleg ostalih udeležencev tudi motoriste. Moto klub Netopir je najstarejši registriran in aktiven klub v Sloveniji, morda manj poznan v domačem kraju ali pa tistim, ki niso v stiku z moto športom, zato pa toliko bolj med ostalimi klubi v Sloveniji.

Ustanovljen je bil leta 1998. Včlanjenih je 43 članov, pretežno iz Savinjsko – šaleške doline in Koroške, s sedežem in naslovom v Šoštanju, kjer je klubski prostor še sedaj. V letih druženja se je zgodilo veliko prijetnih stvari in spletlo mnogo prijateljstev, kar nas povezuje, saj takšnih stvari v času, v katerem živimo, nekako primanjkuje.



Foto: arhiv društva

Naše druženje ohranjamo tako, da se srečujemo enkrat tedensko v klubskem prostoru, kjer izmenjujemo izkušnje, pokramljamo in načrtujemo aktivnosti, kot so kakšno kampiranje po kampih, vsakoletna otvoritvena in zaključna vožnja po Sloveniji. Motoristi se na takšnih vožnjah med seboj usklajujemo in se seznanjamo s pravili in načinom vožnje v skupini, kar je še posebej pomembno za nove člane in začetnike.

Zelo pomembna je tudi udeležba na preventivah, ki jih za večjo varnost motoristov vsako leto organizirajo policijske uprave, na katerih so prikazane potrebne spretnosti z motornim kolesom v prometu, udeležence pa seznanijo še s spremembami in novostmi. Strinjamo se s predstavniki zveze moto klubov in prometnih strokovnjakov, da pridobljeno znanje in izkušnje, ki jih prinaša sodelovanje v klubih prispeva k večji varnosti v prometu. Med naše aktivnosti spada še občasno srečanje s klubi iz različnih krajev Slovenije, s katerimi se z veseljem srečujemo in jih spomnimo, da prihajamo iz mesta svetlobe, ki razsvetljuje in poganja precejšen del Slovenije.

Vsekakor pa so pogosta tema našega pogovora potovanja po tujini, saj želja po potovanjih združuje precejšnje število naših članov. Po dogovoru sestavljene manjše skupine si pripravimo načrt poti, opremo, določimo termin in organiziramo vse potrebno doma in v tujini. Odpravimo se na večdnevno potovanje po tujih krajih in deželah, s skupno željo spoznavati kraje in znamenitosti, nove ljudi, njihove navade in utrip življenja drugod. Tako smo Netopirji že prevozili Evropo po dolgem in počez, od vzhoda do zahoda, vse od juga do najsevernejšega dela Evrope (Nordkapp).

Na dolgih poteh po tujini smo doslej imeli srečo, da smo potovali brez večjih težav, za kar moramo »potrkati po lesu«. Želimo si, da bi bilo tako tudi v prihodnje, da bi bili kljub težjim razmeram in pomanjkanju časa uspešni pri uresničevanju zastavljenih ciljev in našli čas tudi za potovanja, s katerih se vračamo zadovoljni, polni doživetij in prijetnih vtisov, ki nas spremljajo skozi vse leto.

JOŽE LEDINEK

Diamantna poroka Angele in Ivana Kumra

Vsoboto, 10. maja 2014, sta v krogu domačih in prijateljev praznovala 60 let zakonskega življenja 84-letna Angela (po domače Gelika) in 87-letni Ivan Kumer (po domače Vanek) iz Raven.



Foto: družinski arhiv

Spoznala sta se že v otroških letih, saj sta bila sokrajana. Njuni poti sta se med drugo svetovno vojno razšli, ko je bila Angela deportirana v nemško koncentracijsko taborišče. Sreča je bila na njeni strani in po vrnitvi v rodni kraj se je iskra ljubezni hitro vnela. Potrdila sta jo s poroko 22. maja 1954. Ponosno, predvsem pa delavno sta plula skozi čeri skupnega življenja.

Sprva sta bila oba zaposlena. Vanek je upravljal Gradisov žerjav v času, ko se je gradila termoelektrarna, Gelika pa si je kruh služila v šoštanjski tovarni usnja. Vanek je kot izšolan krojač v prostem času rad sedel za šivalni stroj ali pa raztegnil meh na svoji harmoniki, ki je pogosto skrbela za plesne užitke na porokah. Zaradi obilice dela je bil velikokrat zdoma, zato se je Angela odločila pustiti službo ter skrbeti za gospodinjstvo in otroke. Njun zakon je bil blagoslovljen s hčerami Vero, Vido in Majdo, na stara leta pa jima čas krajša šest vnukov ter sedem pravnukov.



Foto: družinski arhiv

Po toliko letih so ljubezen, sreča in spoštovanje še vedno zasidrani v njunih srcih. Vanek s solzami v očeh priznava: »Vsaj enkrat v življenju sem imel veliko srečo, da sem dobil takšno življenjsko sopotnico, kot je Angela. In takšna, kot je moja žena, ni nobena.«

Diamantnima zakoncema želimo obilo zdravja in sreče na nadaljnji skupni poti.

NJUNI NAJDRAŽJI

Ker nam je mar

2. aprila praznuje Zemlja. V njeno počastitev že nekaj let zaporedoma potekajo po vsem svetu čistilne akcije.



Foto: Silvo Potočnik, Matjaž Meh

Tudi Ravenčani so na ta dan poskrbeli za svoj kraj. Športno društvo Ravne je v sodelovanju z Občino Šoštanj in Krajevno skupnostjo Ravne organiziralo očiščevalno akcijo. Pridni vaščani, ki jim je mar za svoj kraj, so se ob 8. uri zbrali na petih zbirnih mestih, kjer so dobili rokavice in vrečke. Zavihali so rokave in se lotili dela. Več kot 30 zbranih je v dobrih štirih urah očistilo poti ob vodnih strugah Jezernice, Klančnice in Pečovnice ter ob glavnih cestnih poteh. Po dobro opravljenem delu in zbranih več vrečah smeti so se vaščani okrepili s toplo malico pri REKS-u.

NASTJA S. NAVERŠNIK

Veliki smrčki

Anton Pirečnik iz Skorna Pri Šoštanju je dolgoletni strasten lovec in gobar. Tako se je konec aprila letošnjega leta podal na sprehod in našel gobe smrčke



Foto: arhiv

To ne bi bilo ničesar neobičajnega, če ne bi bili precej večji kot običajni. Največji meri kar 30 cm. Kako veliki so (bili), si lahko pogledamo na spodnji fotografiji.

MELITA JELEN

Vitez Tone Pusti podelil rutice

Šoštanjski taborniki smo tik pred prvomajskimi počitnicami splezali na Pusti grad, saj so naši najmlajši in tudi nekoliko starejši dokazali, da lahko svoje pripravniške rutice zamenjajo za prave.

Vitez Tone Pusti, ki prebiva na Pustem gradu, nam je pripravil vrsto zabavnih nalog, ki smo jih morali premagati, preden smo smeli vstopiti na njegovo posestvo. Pa tudi rutic ni dal kar takoj. Vsi novi člani so morali vitezu Tonetu dokazati, da si res zaslužijo rutico. Naloge niso bile lahke, a taborniki so dokazali, kaj zmorejo in znajo ter si uspešno zaslužili nove taborniške rutice.

SIMON HUDALES



Foto: Rod Pusti grad Šoštanj



**DAN
DRŽAVNOSTI**

**SREČANJE ŠOŠTANJČANOV
OB DRŽAVNEM PRAZNIKU**

PUSTI GRAD

sreda, 25. junij 2014,
od 17:00 dalje.

Vabljeni!



KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ TELEFON: 03 897-2770
TRG SVOBODE 12 INTERNET: WWW.KS-SOSTANJ.SI
3325 ŠOŠTANJ EMAIL: INFO@KS-SOSTANJ.SI

Obuj si čevlje, ki so ti ravno prav veliki

Zofija Šuligoj. Rojena Verdnik iz družine petih Verdnikovih punc. Ena izmed tistih žensk, ki jih preprosto spoštuješ. Podjetnica, ki že vrsto let sledi potrebam kraja z zalogo pisarniškega materiala, ličnih darilc, voščilnic ali preprosto pogovora.

V svoji trgovinici si vzame čas tudi za poslušanje različnih tegob, ki mučijo ljudi in jih velikokrat pomaga rešiti s pametnim nasvetom. Veliko se je naučila v svoji osnovni družini, veliko je naučila tudi svoje otroke. Nanje je neskončno ponosna, a ni mama, ki bi svojim otrokom »postregla z ribo, ampak jih je naučila ribo tudi ujeti«.

V ranem otroštvu ste se preselili v Šoštanj. Se morda spomnite kakšnega trenutka zavedanja, ki je bil za vas v odnosu do očeta in matere nekaj posebnega.

Rodila sem se kot drugi otrok očetu Ivanu in mami Nežki v Orli vasi – Braslovče, kjer je imela stara mama majhno hiško. Oče se je v Orli vasi pri znanem pletarskem mojstru izučil za pletarja. Zaradi visokih dajatev je kot »rokodelec« premalo zaslužil, da bi lahko preživel družino. Ker se je pokazala možnost za zaposlitev v Termoelektrarni Šoštanj (seveda pod pogojem, da je prej dva meseca delal udarniško), sta se z mamo odločila in kupila hišo v Šoštanju, v neposredni bližini Termoelektrarne.

Dve leti sem bila stara, ko smo se leta 1956 preselili v Šoštanj. Spominjam se, kako se starejša sestra ni mogla sprijazniti z novim domom. Ata je šel v službo, sestra pa je tekla za njim po cesti in jokala: »Jaz grem domov, jaz grem domov«.

Koliko članov je štela vaša družina, kako se spominjate svojega otroštva in kako ste sestre shajale druga z drugo?

V Šoštanju sem dobila še tri sestre. Ko se je rodil peti otrok je ata seveda zanimalo, kaj je dobil. Sestra v bolnici mu je sporočila da ima punčko. Seveda je preveril še enkrat, saj je bila želja po sinu upravičena. Povedala mu je še enkrat, da je dekle, ata pa lepo v pravilni savinjščini: »No bomo pa kr deklete mel«. Sestra seveda ni mogla mimo mamine postelje, da ji tega ne bi ponovila, tako ji je bilo všeč.

Pri hiši je bila le ena plača (tista v kuverti), drugo pa je mama prislužila s trdim delom v vrtu, na njivi, imeli smo zajce, kokoši, prašiče. Oče je imel popoldansko obrt VRBOPLETARSTVO. Mama je bila njegova pomočnica, naučila se je vsakega dela, ki ga je bilo potrebno opraviti.

Hčere se te obrti žal nismo naučile, smo pa sodelovale pri pripravi materiala (šib, viter), ki jih je ata potreboval za delo.

V njegovi delavnici smo imele tudi »učne ure«. Od glasbene vzgoje, bralnih uric, do matematike – vso poštrevanko smo se naučile pri njem.

Imela sem pa neizmerno ljubečega ata in mamo in lepo otroštvo. Od koder koli sem prišla, je bila hiša odprta, mama je vse postorila, vsak dan je bilo kosilo ob očetovem prihodu iz službe. Takrat smo bili vsi zbrani pri mizi.

(Pet deklet iz ene hiše, pa se vsaka drugače piše.)

Vi ste bili druga po vrsti? Kaj je to pomenilo v odnosu do sester?

Rodila sem se leta 1954 kot drugi otrok. Večkrat slišimo, da starejši otroci vzgajajo mlajše. Tega jaz nisem čutila. Mama je bila doma, tako



Foto: Dejan Tonkli

ni potrebovala varuške, znala pa nam je razdeliti delo - vsaki po njenih, glede na starost. Po opravljenem delu doma in opravljenih šolskih obveznostih, je bil tudi čas za igro. Pri nas je bil kar en »zbirni center« za bližnje, pa tudi bolj oddaljene sosede. Pozimi je bilo pomembno zbirališče – sankališče - drsališče »Razbornikov hrib«, sicer pa velika gugalnica, pa kolo, igre z žogo – med dvema ognjema

Pravijo da nas otroštvo zaznamuje. V čem vas je zaznamovalo vaše?

V teh časih pogosto slišimo, kako so otroci lačni, ker nimajo brezplačne malice in kosil v šoli. Priznati moram, da sem se zaradi takšnih izjav usedla in si postavila vprašanje: »Česa jaz kot otrok (iz velike družine) nisem imela«. Kljub temu, da sem si to vprašanje postavila večkrat, moram povedati, da se ne spominim stvari, ki je kot otrok nisem imela, pa bi jo potrebovala. Kar sem potrebovala, sem tudi imela. Res pa je, da smo bili skromni, da smo si znali stvari deliti. Pa še tole sem se spomnila. V naši hiši se je vedno našla še ena postelja in en topel obrok za kakšnega sorodnika in znanca, ki se zaradi vremenskih razmer ali zato, ker ni imel prevoza, ni mogel vrniti domov. Najbrž bo držalo, da so takšni »vzorci« iz otroštva ostali, zato tudi sedaj ne znam stvari imeti samo zase.

V čem se je po vaše Šoštanj najbolj spremenil, če se je, seveda. Kaj pogrešate najbolj?

Šoštanj se je spremenil. Najbolj mi je žal, da smo namesto bazena dobili »TUŠ«. Pa moje šole ni več, pa promenadnih koncertov in plesov pod kostanji pri Kajuhovem domu.

Škoda je, da še ni napočil čas, ko bi se uredilo staro mestno jedro. Jaz bi tam rada videla majhne lokale - trgovino z domačo in umetno obrtjo, čevljarja, fotografa, frizerja, šiviljo ... precej tega sicer imamo, a bi moralo tvoriti mestno jedro, v podaljšku pa še muzej usnjarstva.

Nujno je potrebno urediti prometno varnost v Šoštanju. Velikokrat nemočna gledam, kako nevarne so ceste skozi Šoštanj. Otroci se v cestnem prometu ne znajdejo tako kot smo se mi. Krivo je tudi to, da jih starši pripeljejo do vrat šole in jih od tam odpeljejo. Ko pa so postavljeni pred dejstvo, da se morajo znajti sami, jih pa vidiš prečkati cesto kjerkoli. Tudi igrajo se na kakem cestnem ovinku, ko so starši na kavi, pa pozabijo, kje so otroci. Najbolj pa me »stiska«, ko skozi Šoštanj »tuli« rešilni avto, potem pa se mora nemočen ustaviti pred zapornicami ter čakati prihod vlaka.

Vrniva se v vaše otroštvo. Na katero osnovno šolo ste hodili?

Šest let sem obiskovala OŠ Biba Rock, ker pa je bilo na tej šoli preveč učencev, so se oblasti odločile in odredile, da moramo otroci, ki živimo na levem bregu reke Pake obiskovati OŠ KDK. Nič ni bilo narobe, imam pač več sošolcev.

Kakšen dogodek od tam?

S šolo nisem imela kakšnih težav, razen v prvem razredu, ko sem bila zaradi bolezni pol leta odsotna. Ko sem po bolezni lahko šla spet v šolo, tega nisem upala sama. Spremljati me je morala mama.

Pa še ena stvar je, ki je menda ne bom nikoli pozabila. V tretjem razredu sem jih po krivici dobila po prstih. Še danes, ko srečam to tovarišico (nisem jezna nanjo), se spomnim tega dogodka.

Ja, pa še tega ne smem pozabiti. Ko sem jaz hodila v šolo, še niso bile tako organizirane zimske službe kot sedaj. Sneg smo čistili z lopatami. V naši soseski pa smo imeli fanta - sovrstnika, ki je, ko je zapadel sneg, zjutraj pred odhodom v šolo splužil potko, da s sestro nisva prišli preveč zasneženi v šolo.

Kaj je vplivalo na vašo odločitev za poklic?

Na izbiro mojega poklica je vplivalo finančno stanje v družini. Šla sem se učiti v trgovino, saj sem dobila eno majhno štipendijo. Trgovsko šolo sem obiskovala v Celju. Starejša sestra je obiskovala Pedagoško gimnazijo v Celju, mlajše tri sestre pa so obiskovale osnovno šolo. Nikoli ne pozabim poudariti, da sta bila ata in mama »čarovnika«, da sta nam vsem omogočila priti do poklica.

Kje ste nadaljevali šolanje?

Po končanem poklicnem izobraževanju sem se zaposlila. Ob delu sem končala Srednjo komercialno šolo – brez mature, ker sem bila odlična. Vpisala sem se na VEKŠ vendar študija nisem končala, ker sem ocenila, da so bolj pomembni otroci, kot moja izobrazba.

Se bi zdaj drugače poklicno usmerili?

Priznati moram, da mi je bilo takrat zelo hudo, tudi zaradi prigrivanja mojih učiteljev, da se nisem mogla vpisati na Gimnazijo ali na Ekonomsko šolo. Z delom, ki ga opravljam sem zadovoljna, pa tudi velika večina mojih kupcev je zadovoljnih z mano. Se pa včasih sprašujem, zakaj nimam takšnega dela, da bi ga začela opravljati zjutraj, ga po osmih urah zaključila in bi na to delo pomislila šele naslednje jutro ob prihodu na delo.

Kdaj je prišla družina? Pred ali po zaposlitvi?

Takoj po končani trgovski šoli sem se zaposlila, se kmalu poročila in pri dobrih 21 letih rodila prvega otroka – hčerko Matejo. Po štirih letih se nam je pridružil še sin Jure, osem let za njim pa še Jaka.

Se strinjate, da mora biti ženska bolj spretna pri krmarjenju med poklicem in družino kot moški.

Verjetno v veliki večini da, predvsem zaradi privzgojene miselnosti, da je ženska najprej mati, žena in gospodinja, nato šele zaposlena ženska. V družinah, kjer pa je odgovornost do družine razdeljena na oba starša, pa tudi na otroke, pa temu ni tako. Pri nas imamo srečo, da se sesalec, štedilnik ali pralni stroj vklopi tudi na dotik moževe roke.

Kako je vam uspelo?

V tem primeru imam dvojno izkušnjo. V prvi zvezi sem imela res dve službi: eno za preživetje, drugo dom-družina, brez pomoči moža-očeta. V drugi zvezi smo stvari postavili drugače. Ni več moških in ženskih opravil. Vsak naredi to, kar je potrebno.

Kje ste bili zaposleni preden ste stopili na samostojno pot?

Po končanem poklicnem izobraževanju sem se zaposlila v komerciali na »Vino« v Šmartnem ob Paki, ki se je kasneje pripojilo z ERO Velenje.

Zakaj odločitev za samostojno pot.

Nemirni duh. Dela se nisem bala, zakonitosti trgovine sem poznala. Želela sem delati s svojo glavo, ne da mi nekdo daje navodila, jaz pa jih izvajam, čeprav se z njimi ne strinjam. Če pomislim nazaj, je tudi ata razmišljal in deloval na tak način.

Kje živite in kje bi živeli, če bi lahko še enkrat izbirali?

Živim v Velenju, v bloku. Posebnih želja nimam, ker sem prilagodljiva. Ko se je moj mož vozil na delo na Bled, kjer je opravljal delo, ki ga je imel res rad (modeli za jadralnice na znani firmi Seaway), sem že razmišljala, da bivanje prilagodimo njegovi službi. Kaj vem, kam nas še pot pelje? Pomembno je, da živiš ali delaš v okolju, kjer imaš prijetne ljudi.

Ne bova govorili o vaši trgovini, da nama ne bo kdo očital, da vam delam reklamo. A vendar se marsikdo spomni vaših začetkov na »velenjski tržnici«. Zakaj ta lokacija?

To ni bila ravno velenjska tržnica. V sklopu MT Centra je bil takrat, ko sem iskala novo lokacijo prazen lokal, v katerem smo z mojimi domačimi uredili papirnico Pentlja. Lokacija lokala je bila v centru mesta, kar je za dejavnost, ki jo opravljam, skoraj pogoj.

Kdaj je bilo to, menim da v času, ko je bil velik porast zasebnih trgovin in malih podjetij?

Svojo samostojno pot sem začela leta 1993, dopolnila sem že drugo polnoletnost (21 let).

Lahko rečete da ste uspešno začeli samostojno pot in postali tudi prepoznavni. Zakaj?

Zagotovo. Pot samostojnega podjetnika sicer ni lahka, predvsem zato, ker mi ni bilo ničesar dano. Nisem imela kakega strica v Ameriki. Vse kar sem naredila, sem naredila z delom svojih rok, ob fizični in moralni pomoči otrok in moža. Ko je bilo potrebno kako delo opraviti, smo stopili skupaj in naredili. Postali smo prepoznavni, že prej v Velenju,

ko pa sem pred 6 leti prišla v Šoštanj, pa še posebej. Moje delo ni samo prodaja, trženje. Kot veste še vedno vztrajam pri klasični prodaji, kar pomeni, da je kupec deležen tudi kakšne prijazne besede ali časa, ko mi lahko zaupa kakšno svojo tegobo.

Rada prisluhnem vsakemu, bolniku, ki pride skopirat izvid, šolarju, ki ga sploh ne poznam pa mi zaupa svoje stiske, ki bi lahko vodile v zelo hude posledice.

Ko ti šolar, za katerega ne vem, če sva se srečala trikrat, zaupa, da ga nihče nima rad: ne sošolci, ne dotedanji prijatelji, doma ga ne razumejo, v šoli ima težave z ocenami, ne moreš drugače, kot da mu nakloniš nekaj minut, najdeš nekaj spodbudnih besed, mu svetuješ, kako bi se ti lotil problema. Pa nepopisno veselje, ko se fant po 14 dneh vrne vesel, nasmejan in ti pove, da je ocene popravil, da so s sošolci spet prijatelji ...

Kaj so iskali kupci takrat in kaj zdaj?

Naš prodajni program se bistveno ni spremenil. Precej artiklov, ki jih nudimo je pač potrebnih, tako kot kruh in mleko. Je pa res, da je upadla prodaja darilnega programa. Ponavadi kupijo voščilnico, pa jo malo obložijo s kakšnim evrom.

Moje mnenje je, da ne gre za to, da bi obdarovanec najbolj potreboval denar. To je le izgovor, da nam ni treba razmišljati, s čim bi lahko obdarovanca razveselili - presenetili. Mene so učili, da mora biti darilo uporabno, pa tudi spomin na tistega, ki ti je darilo poklonil.

Podjetja niste širili?

Podjetja nismo širili. Rada imam vse pod kontrolo. Ves čas smo se prilagajali kupcem. V naši dejavnosti je trenutna situacija je normalna, vse se odvija ciklično. Po novem letu pisarniški material, pa šolska sezona, poslovna darila

Zakaj selitev v Šoštanj?

V Velenju sem imela v najemu lokav v objektu, ki je že odslužil in naj bi dal prostor novi zgradbi (ko bodo sredstva). Ker sem Šoštanjčanka, sem ves čas pogledovala proti Šoštanju. V času ko sem se morala umakniti iz prostorov v Velenju se je pokazala potreba po papirnici v Šoštanju. Eno leto sem imela poslovalnici na obeh lokacijah in tako ugotovila, da je Šoštanj prava lokacija. Sedaj sem tu, zadovoljna, da sem se tako odločila. Šoštanjčani so me lepo sprejeli. Eden od njih, bivši sosed, je celo preveril, »če še imam veljaven potni list« in me opozoril, da ga lahko podaljšam pri »Grudniku«, če mi slučajno ne velja več. Ta gesta mi je pomenila zelo veliko in sem res hvaležna zanj.

Ves čas pa ste se zanimali tudi za druge stvari. Kaj konkretno? Vas kaj od tega posebej navdušuje?

Tako je. Rada se pohvalim, da mi je bila kultura - kulturna dediščina položena v zibelko. Za profesionalno delo na področju kulture pač ni bilo pogoje, sem pa ves čas delovala amatersko. Pela sem že v osnovni šoli, kasneje pri MePZ "Svobodi", opravljala tajniška opravila tudi v Društvu "Svoboda" Šoštanj, pa v ZKO Velenje.

Ko sem bila zaposlena v Šmartnem ob Paki in v Eri Velenje sem ob svojem delu opravljala tudi delo "kulturnega animatorja". V podjetjih smo takrat veliko delali na področju kulture (proslave, poslovni dogodki so bili vedno podkrepljeni s kulturnimi dogodki, vsak mesec smo postavili novo razstavo), imeli smo dobro podporo takratnih vodilnih delavcev (Franjo Korun, Gvido Omladič).



Foto: Dejan Tonkli

Vedno sem imela poseben odnos do izdelkov domače obrti, kar se je poznalo tudi pri ponudbi v moji prodajalni. Kupcem želim ponuditi izdelke, ki so narejeni ročno, doma v Sloveniji. S tem me je zastrupil moj ata. Vaša družina se je med tem »razširila«.

Na svojo družino sem upravičeno ponosna. Imam moža Marka, ki je bil tudi kar nekaj časa Šoštanjčan in tri otroke: hčerko, dva sinova, pa vnuka Urbana, vnukinjo pa pričakujem v kratkem. Urban obiskuje sedmi razred osnovne šole. Je dober športnik (judoist, rokometaš, košarkar). Posebej pa zna pokazati svoj pozitiven odnos do soljudi. Sredi šolskega leta so v razred dobili sošolca, ki ni razumel slovenskega jezika, Urban se je takoj javil, da mu bo pomagal. Zelo rad se pogovarja in pomaga starejšim ljudem, posebej lepo pa zna presenetiti svojo mamo.

Otrokom ne moremo več reči, da so otroci, a vendar bodo vedno vaši . Kako ste jih vzgojili?

No, zdaj so otroci že tako veliki, da lahko rečem, da sem bila uspešna pri njihovi vzgoji. Imeli smo kar precej demokratične odnose, poskušala sem poslušati in tudi upoštevati njihovo mnenje. Vsi trije so delovni, malo trmasti - v pozitivnem smislu - ne dajo se prodati, pa čeprav bi do zelenega prišli lažje in hitreje. Spomnim se, ko sem enkrat hotela mlajšemu sinu razložiti, da bi moral biti pri dogovarjanju bolj »diplomatski«, pa me je hčera zelo glasno vprašala: »Kdaj si nas pa to učila?« Moj odgovor pa je bil kot iz topa: »Nikoli, pa ostanite takšni kot ste«!

Njihova poklicna usmerjenost je bila najbrž njihov izbor? So že našli zaposlitev in kaj počnejo?

Hčera je že v tretjem razredu osnovne šole odločno povedala, da

bo učiteljica razrednega pouka. To tudi je, s srcem in telesom. Kljub temu, da je študij nadaljevala in je magistra znanosti vztraja, bolje rečeno se bori biti med otroki na razredni stopnji. Žal, že 16 let "za določen čas", na šolah po polovici Slovenije. Trenutno se vozi vsak dan v Komendo. V teh časih je že tako, da je tisti, ki misli s svojo glavo in je delaven bolj kot njegovi kolegi, moteči faktor in ga je treba tiščati čim bolj stran od sebe.

Mateji gibanje in šport veliko pomenita zato se je odločila pridobiti izobrazbo tudi v tej smeri. Postala je vaditeljica rolanja, plavanja in smučanja. Svoje znanje v prostem času prenaša na otroke, ki se želijo naučiti teh veščin. Prepričana je bila, da bo s tem znanjem še lažje zaposliva na osnovni šoli, saj šolam ne bo potrebno iskati in plačevati zunanjih sodelavcev za opravljanje vaditeljskega dela, ko peljejo otroke v šolo v naravi.

Dokaz, da se njeno delo ves čas vrti okrog otrok je še ta, da kot asistentka na Primorski univerzi sodeluje pri izobraževanju bodočih vzgojiteljic.

Srednji sin Jure se je po končani osnovni šoli (vsi trije so obiskovali OŠ Livada v Velenju) odpravil v Maribor, kjer je pridobil izobrazbo aranžerski tehnik. Vedno so mu bili blizu topli materiali. Študij je nadaljeval v Ljubljani na Fakulteti za konfekcijsko tehnologijo. Izobraževanje na tej fakulteti mu je odprlo pogled na oblikovanje tekstila. Razvil je lastno kolekcijo tekstilnih izdelkov iz naravnih materialov. Ker brez vode ne zna živeti, plavanje je treniral kar 11 let, se je odpravil živeti na Obalo. Tam si je našel delo za preživetje, za dodatek se ukvarja z grafičnim oblikovanjem, njegova ljubezen pa so še vedno vodni športi, (plavanje, srfanje, SUP), za katere kot trener navdušuje tudi mlajše. Ker je tudi partnerka plavalka in zaljubljena v vodo, se lepo dopolnjujeta.

Najmlajši sin Jaka je bil pri odločanju, za katero srednjo šolo naj se odloči, zelo natančen. Ko je dobil v roke brošuro o srednjih šolah in njihovih programih v Sloveniji, je prebral vse od prve do zadnje strani. Tam nekje na koncu je našel Gimnazijo Nova Gorica - Dramsko-gledališka smer. Odpeljali smo se na izlet na Primorsko in se udeležili informativnega dneva. Odločitev je padla, štiri leta se je vozil v Novo Gorico. V začetku mu je bila gledališka igra izziv, v tretjem letniku pa ga je profesor »zastrupil« pri predmetu videom in filmom, ki je njegov pogled usmeril drugam. Kljub temu, da sem velikokrat poslušala očitke o kruti materi, ki pošlje otroka tako daleč od doma, lahko danes z zadovoljstvom povem, da se je splašalo, saj mu je ta šola dala znanja, ki jih je kasneje koristno izrabil. Odločitev za študij je bila težka. Vedel je sicer, kaj bi želel študirati, a kako priti zraven. Po tednu dni opravljanja sprejemnih izpitov na AGRFT-ju v Ljubljani, me je v soboto pozno popoldne poklical in sporočil: "Mami, bodočega režiserja imaš v hiši". V študiju je užival, zato je bil tudi uspešen. Že v času študija je prejel veliko nagrad. Njegov dokumentarni film o Šaleški dolini - Vasi pod vodo, je bil celo v Libanonu na filmskem festivalu. Za film Kekec, tri dni pred poroko pa je na FSF v Portorožu prejel nagrado "Vesna" za najboljši študijski film.

Jaka je že v času študija delal na RTV Slovenija ter sodeloval pri snemanju filmov drugih režiserjev. Sedaj, ko ni več študent, si mora urediti eno od oblik samozaposlitve.

Vse čestitke tudi vam ob takih uspehih. Vi pa ste se nekaj časa ukvarjali tudi s politiko? Ste še vedno v teh vodah?

Drži, a moram priznati, da me je politika zelo razočarala. Morala sem pač na svoji koži spoznati kaj je politika, saj veste kako pravijo, kaj je. Ne morem dojeti, da vsi iščejo samo svoje koristi. Prej so vsi sladki, kako bomo skupaj premaknili svet, ko pa začutijo, da se lahko povzpnejo, pa ne izbirajo sredstev. Nisem izstopila. Želim jim gledati malo pod prste.

Sem pa aktivna v Svetu Mestne četrti Levi breg Vzhod Velenje, v kateri živim. Kljub temu, da našo mestno četrt pojmujejo kot spalno naselje moram priznati, da smo v tem mandatu kar precej stvari premaknili, uredili.

Znani ste kot ženska, ki misli s svojo glavo. Kaj je vaše vodilo v življenju?

Preprosto ne bi znala živeti drugače kot tako, da mislim s svojo glavo. Nisem tip ženske, ki se dela nemočno, zato da se zasmili svojim in okolici in se obesi nanje. Svojo glavo uporabljam tudi zato, da znam oceniti, do kod lahko grem, da ne prizadenem svoje okolice.

Kaj radi počnete pa si to premalokrat privoščite?

Skoraj ne bi mogla reči, da si kakšno stvar premalokrat privoščim. Že iz otroštva sem navajena, na skromnost. Privoščim si, ali bolje rečeno, ne dovolim si vzeti obiskov v gledališču, klepeta s sorodniki in prijatelji. Vsake toliko pa z možem tudi kam pobegnava.

Kaj bi svetovali ženskam, ki kariero gradijo na samostojni poti?

Velja za moške in ženske. Obuj si čevlje, ki so ravno prav veliki. Ne ustraši se delati stvari, ki jih znaš delati. Stoj na realnih tleh, ne postavljalj gradov v oblakih. Partner in otroci naj ti bodo v pomoč, ko jih potrebuješ.

Še kakšna misel za konec?

»Pravo razkošje je družiti se z ljudmi, ki so veliko izkusili in ti lahko dajo marsikaj, če jim le znaš prisluhniti«.

Hvala.

MAG. MILOJKA B. KOMPREG



Foto: Dejan Tonkli



	ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
	zabava	nedelja, 1.6. ob 14:00	4. Metuljev dan v Topolšici	<i>Park v Topolšici</i>	<i>Turistično društvo Topolšica - podeželje</i>
	rekreacija	ponedeljek, 2.6. ob 8:00	Sprehod za zdravje	<i>Zbirno mesto pred Občino Šoštanj</i>	<i>Središče za samostojno učenje Šoštanj</i>
	sejem	ponedeljek, 2.6. od 10:00 do 18:00	Knjižni sejem	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>
	kolesarstvo	ponedeljek, 2.6. od 13:00 do 15:00	Kolesarjenje po kolesarski stezi do Velenjskega jezera	<i>Zbirno mesto pred MS Šoštanj</i>	<i>Medgeneracijsko središče Šoštanj</i>
	šolstvo	sreda, 4.6. popoldan	Bralna značka za predšolske otroke	<i>Kulturni dom Šoštanj</i>	<i>Medobčinska ZPM Velenje</i>
	predstavitv	sreda, 4.6. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Predstavitv tabličnega računalnika	<i>Središče za samostojno učenje Šoštanj</i>	<i>Središče za samostojno učenje Šoštanj</i>
	predstavitv	sreda, 4.6. od 12:30 do 13:30	Kuharska delavnica	<i>Medgeneracijsko središče Šoštanj</i>	<i>Medgeneracijsko središče Šoštanj</i>
	predstavitv	četrtek, 5.6. ob 16:00	Dan odprtih vrat TEŠ	<i>Zbirno mesto pred TEŠ-em</i>	<i>MS Šoštanj in SSU Šoštanj</i>
	predstavitv	petek, 6.6. od 10:00 do 13:00	Ustvarjalna delavnica	<i>Medgeneracijsko središče Šoštanj</i>	<i>Medgeneracijsko središče Šoštanj</i>
	planinstvo	nedelja, 8.6.	Veliki vrh v Begunjsčici (zahtevna pot)	<i>Odhod iz AP Šoštanj</i>	<i>Planinsko društvo Šoštanj</i>
	rekreacija	ponedeljek, 9.6. ob 8:00	Sprehod za zdravje	<i>Zbirno mesto pred Občino Šoštanj</i>	<i>Središče za samostojno učenje Šoštanj</i>
	kolesarstvo	ponedeljek, 9.6. od 13:00 do 15:00	Kolesarjenje po kolesarski stezi do Velenjskega jezera	<i>Zbirno mesto pred MS Šoštanj</i>	<i>Medgeneracijsko središče Šoštanj</i>
	predstavitv	torek, 10.6. od 9:00 do 11:00	Ustvarjalna delavnica	<i>Središče za samostojno učenje Šoštanj</i>	<i>Središče za samostojno učenje Šoštanj</i>
	razstava	sreda, 11.6. ali petek 13.6.ob 19:00	Likovna razstava Tadej Žugman	<i>Mestna galerija Šoštanj</i>	<i>Zavod za kulturo Šoštanj</i>
	predstavitv	sreda, 11.6. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Razvijanje fotografij preko spleta	<i>Središče za samostojno učenje Šoštanj</i>	<i>Središče za samostojno učenje Šoštanj</i>
	predstavitv	sreda, 11.6. od 12:30 do 13:30	Kuharska delavnica	<i>Medgeneracijsko središče Šoštanj</i>	<i>Medgeneracijsko središče Šoštanj</i>
	planinstvo	sobota, 14.6.	Dan slovenskih planinskih doživetij – srečanje slovenskih planincev v Bohinju	<i>Odhod iz AP Šoštanj</i>	<i>Planinsko društvo Šoštanj</i>

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
 predstavitev	sobota, 14.6. ob 18:00	Animacijski show program Twirling kluba Šoštanj	Kulturni dom Šoštanj	Twirling klub Šoštanj
 zasaditev	ponedeljek, 16.6. ob 10:00	Zasaditev avtohtonega drevesa ob Tednu ljubiteljske kulture	Pred OŠ KDK Šoštanj	Občina Šoštanj, JSKD in MS Šoštanj
 predstavitev	sreda, 18.6. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Spoznajmo Word	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 predstavitev	sreda, 18.6. od 12:30 do 13:30	Kuharska delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	petek, 20.6. od 10:00 do 13:00	Ustvarjalna delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 pogovor	sobota, 21.6. ob 20:00	Poletna muzejska noč in projekcija filmov o usnjarstvu	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
 rekreacija	ponedeljek, 23.6. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 kolesarstvo	ponedeljek, 23.6. od 13:00 do 15:00	Kolesarjenje po kolesarski stezi do Velenjskega jezera	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	torek, 24.6. od 9:00 do 11:00	Ustvarjalna delavnica	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 proslava	torek, 24.6. ob 18:00	Osrednja proslava ob dnevu državnosti	Športno igrišče v Skornem pod Šotorom	Turistično društvo Skorno
 proslava	torek, 24.6. ob 19:30	Proslava ob dnevu državnosti	Zgornje Ravne - pri Jazbeški lipi	Krajevna skupnost Ravne in KUD Ravne
 planinstvo	sreda, 25.6.	Pohod po Ravenski pot (lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
 srečanje	sreda, 25.6. ob 17:00	Srečanje Šoštanjčanov ob državnem prazniku	Pusti grad	Krajevna skupnost Šoštanj
 rekreacija	četrtek, 26.6. od 9:00 do 12:00	Športne aktivnosti	Tresimirjev park	SSU Šoštanj in MS Šoštanj
 predstavitev	petek, 27.6. od 10:00 do 13:00	Ustvarjalna delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 planinstvo	četrtek, 28.6.	Uršlja Gora (lahka pot)	Odhod iz Gaberk	Planinsko društvo Šoštanj
 kolesarstvo	ponedeljek, 30.6. od 09:00 do 12:00	Kolesarjenje po kolesarski stezi do Velenjskega jezera	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj

Varen dom – varna starost

“Ker je starost vse pogostejše in vse močnejše trkala na moja vrata, sem jih poskušal odpreti. Od takrat živim z najneprijetnejšim podnajemnikom, ki vse bolj postaja moj gospodar.” (John O'Donohue)

Da bo ta »podnajemnik« vsaj malo prijetnejši, vam skušam v prispevku predstaviti in opisati minimalne posege pri oblikovanju prostora, da bo vaš dom varen tudi v starosti.

Večina ljudi si želi svojo starost preživeti doma, v toplem domačem okolju kjer so shranjeni lepi spomini. Starejše osebe se doma počutijo varno in prijetno. Vemo pa, da človek z leti postaja gibalno omejen in kaj hitro se zgodi, da nam varno stanovanje postane tudi ovira.

Pravi čas, ko začnemo razmišljati in predvidevati rabo stanovanja za starejše osebe, se pojavi že v zgodnejši fazi načrtovanja. Že pri zasnovi novogradenj stanovanjskih objektov je smiselno razmišljati o morebiti vselitvi oziroma bivanju starejših oseb.

Temu primerno je potrebno v pritličnih prostorih vključiti sobo s kopalnico in toaletnim prostorom.

V primeru prenove ali preureditve stanovanja za starejše osebe je mejnik, kjer začnemo razmišljati o varnejšem stanovanju, ko se otroci odselijo od doma.

Pritlični prostori stavbe – hiše so najbolj primerni za bivanje starejših oseb. To so prostori brez stopnic in drugih ovir. Če v pritličju ni mogoče izvesti varnega stanovanja, lahko v zgornje nadstropje, ki je navadno povezano s stopniščem, prehajamo s stopnišnim dvigalom, ki pa zahteva precej finančne vložitve.



Vir: splet

VHOD

Prve ovire se pojavijo že pri vstopu v stanovanjsko stavbo. Prag pri vhodu naj bo vidno označen s posebno barvo.

Stikala za prižiganje luči naj bodo v višini 90 in 110 cm. Še boljša rešitev je namestitev senzorskih svetil.

Stopnice do stanovanja (če so potrebne) naj bodo dimenzije: višina 16 cm, globina 30 cm. Naj imajo nameščen nedrski rob. Prva in zadnja stopnica naj bosta vidno označeni. Na obeh straneh naj bo nameščena ograja, ki prvo in zadnjo stopnico presega za 40 cm.

PREDSOBA

V predsobi oziroma vetrolovu naj sveti senzorska svetilka ali stikala na prsni višini. Obvezna je polica ali klop, kamor odlagamo prtljago in torbice. Nikoli jih ne odlagamo na tla, saj se na njih lahko spotaknemo.

Klop je zelo priporočljiva tudi za lažje obuvanje. Skoraj obvezen pripomoček, ki naj bo pri roki je žlica za obuvanje, ki naj bo primerne dolžine.

KUHINJA

Zaradi preglednosti in varnosti naj bo v kuhinji dovolj odlagalnih površin. Delovna površina naj bo primerno visoka tudi za morebitno sedeče delo. Namestiti je potrebno dovolj vtičnic za gospodinjske pripomočke.

Tla v kuhinji naj bodo nedrseča, brez ovir in primerna za enostavno čiščenje.

Omarice in police je potrebno namestiti nižje, s tem se zavarujemo pred stopanjem na pručke, lestve in stole.



Vir: splet

KOPALNICA IN TOALETNI PROSTORI

Največ padcev se zgodi v kopalnici, ne samo pri starejših ampak tudi pri mlajših ljudeh. Zato je potrebno ta prostor še posebno premišljeno, predvsem pa varno zasnovati.

Vrata v toaletnih in kopalniških prostorih naj se odpirajo navzven zaradi lažjega dostopanja v prostor. Talna površina naj bo nedrsna in brez nivojskih razlik. V prostoru naj bo nameščenih čim več oprijemal, pritrjenih v steno. Ta naj bodo nameščena v horizontalni in vertikalni poziciji.

Primernejše in varnejše od kopalnih kadi so prostorne, zidane tuše kabine, kamor lahko namestimo tudi sedež.

V kopalni kadi ali v tušu naj bo na tleh nameščena groba gumijasta prevleka.



Vir: splet

Tudi v kopalnici je primerno namestiti udoben klop ali stol za lažje oblačenje, obuvanje in druge aktivnosti pri negi.

V toaletnem prostoru je za večjo udobnost uporabnika, dobro namestiti povišano toaletno školjko ob njej pa tudi držalo za oprijem.

SPALNICA

Spalnica naj bo minimalno opremljena brez nepotrebnih drsečih preprog, raznih kovčkov, zabojev za shranjevanje in podobnega.

Postelja naj bo primerno visoka, ob njej pa v steno pritrjen ročaj ali po možnosti trapez za lažje nameščanje in dvigovanje.

Upravljanje z lučjo naj bo možno iz postelje, s tem se izognemo nepotrebnemu vstajanju. Potrebno je poudariti, da mora biti prostor dobro osvetljen, saj je zastirta svetloba marsikdaj zelo nevarna.

Dovolj prostora moramo omogočiti prehajanju oseb med omarami in posteljo. Širina takega prehoda je 150 cm. Veliko starejši ljudi ponoči koristijo stranišče, zato je vredno razmisliti, da pot do tja primerno označimo in osvetlimo, najboljša in najvarnejša rešitev je z namestitvijo senzorskih svetil. Če so v prostoru nivojske razlike in pragi označimo tudi te.

DNEVNI PROSTOR

V dnevnem prostoru se zadržujemo največji del dneva, zato naj bo ta prostor dobro osvetljen. Sedala in sedežne garniture naj bodo udobna in primerne višine. Za starejšega človeka je primerno dobro vzmeteno sedalo z naslonom za roke. Za večjo udobnost in sprostitev je primerno imeti poleg udobnega sedeža tudi počivalnik za noge.

Vse električne kable, ki bi bili lahko nevarnost za padec, umaknemo iz pohodne površine oziroma jih lahko primerno pritrdimo na steno.

Priporočljivo je odstraniti vse preproge, a le te nam dajejo občutek toplote in domačnosti, zato je dobro kakšno preprogo v prostoru tudi obdržati. Če se odločimo za preprogo, naj ta ne bo nagubana, debela in naj nima zavihkov. Preprogo fiksiramo in pritrdimo na pohodno površino z gumo ali za to primernimi lepili.



Vir: splet

Za zastiranje oken naj imajo prednost roloji, pliseji in podobni sistemi. Prednost pri izbiri naj ima praktičnost in lažja uporaba. Veliko nesreč se zgodi prav pri obešanju zaves, saj je za starejšega človeka to velik napor in izziv. Če v stanovanju živi starostnik, ki je gibalno oviran, je potrebno omejiti določene elemente, ali drugače prilagoditi opremo. Pri tem je potrebno upoštevati minimalne tehnične pogoje za bivanje invalidne osebe.

Kljub opisanem pa ni dovolj, da za varnost starostnika poskrbimo samo s prilagoditvijo opreme v stanovanju. Starejši ljudje potrebujejo predvsem pozornost, skrb in ljubezen. Spodbujati je potrebno medgeneracijske odnose, ki so pomembni za »starost« mlajših in »mladost« starejših ljudi. Z vsem naštetim in pravim človeškim pristopom lahko starejšim ljudem omogočimo prijetno predvsem pa varno bivanje v njihovem življenjskem obdobju.

MATEJA KUMER MAG. INŽ. ARH.

Cerkev

Bogoslužna oznanila

Svete maše na 7. velikonočno nedeljo, 1. junija 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri. Zavodnje ob 10. uri (slovesnost prvega svetega obhajila).

Bele Vode ob 8.30 uri. | Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na Binkošti, 8. junija 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Sveti Križ ob 10.30 uri.

Gaberke ob 9. uri.

Svete maše na binkoštni ponedeljek, 9. junija 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 19. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Svete maše na sv. Trojico, 15. junija 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Topolšica ob 10. uri. | Ravne ob 11.15 uri.

Šentvid na Slemenu ob 16. uri.

Svete maše na praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi, 19. junija 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 19. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Svete maše na 12. nedeljo med letom, 22. junija 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7., ob 8. uri telovska procesija, maša ob 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Gaberke ob 10. uri.

Bele Vode ob 11.15 uri (lepa nedelja).

Svete maše na praznik sv. apostolov Petra in Pavla, 29. junija 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.

Zavodnje ob 10. uri (lepa nedelja).

Bele Vode ob 8.30 uri. | Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na 14. nedeljo med letom, 6. julija, 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 (lepa nedelja) in 19. uri. | Zavodnje ob 10. uri.

Bele Vode ob 8.30 uri. | Gaberke ob 10. uri.

Mašniško posvečenje, nova maša

Na praznik apostolov Petra in Pavla, 29. junija, bo v Gornjem Gradu ob 15h posvečenje letošnjih novomašnikov celjske škofije, med

katerimi je tudi g. Marko Rakun, ki je letošnje šolsko leto v naši župniji deloval kot diakon. Slovesnost nove maše bo obhajal 6. julija ob 10h na Rečici ob Savinji. Vabljeni smo, da se dogodkov, kolikor moremo udeležimo ter Boga prosimo, da g. Marka in ostale novomašnike spremlja z blagoslovom.

Romanje na kolesih

Od 31. julija do 2. avgusta se bomo ljubitelji kolesarjenja odpravili na romanje na kolesih. Odpeljali se bomo na avstrijsko Koroško. Več informacij pri kaplanu Janezu ali v župnijski pisarni.

Dekanijske duhovne vaje za ministrante

bodo pri Svetem Križu od 13. do 15. junija; pričetek v petek ob 18h, sklep v nedeljo s kosilom.

Duhovne vaje za tiste, ki želijo v prihodnjem letu pristopiti k zakramentu sv. birme

bodo pri Sv. Križu v dveh terminih: od 25.-27.6. ali od 21.-23.8. Razvrstitev posameznikov po terminih je izobešena na oglasni deski Mihaelovega doma.

Oratorij

Oratorij »Na tvojo besedo«, v katerem bomo spoznavali življenje apostola Petra, bo v naši župniji potekal od 30.6.-4.7. Tisti, ki se mu želite pridružiti, oddajte izpolnjeno prijavnico najkasneje do 7. junija (dobite jo pri katehetih ali v župnijski pisarni).

Tudi rastline rastejo

Pomlad v naravi je čas rasti in različnih zanimivih dogajanj. To je čas, ko v vrtcu preživimo veliko časa v naravi, opazujemo, raziskujemo in ustvarjamo.



Foto: arhiv vrtca

Raziskovali smo igrišče pred enoto Lučka in ugotovili, da je to prostor različnih rastlin. Otroci so opazovali travo, kako hitro raste in da jo je potrebno pokositi, da se lažje igramo. Nabirali smo marjetice in regrat, ki so kljub košnji pridno rastle in cveteli med travo. Opazovali smo brezo, ki je kar naenkrat ozelenela in nam zdaj ponuja prijetno senco, v kateri se lahko ohladimo. Nabrali smo smrekove vršičke in si naredili zdravilen sirup.

Na našem igrišču pa smo odkrili tudi majhen vrt. Bil je prazen, le drobnjak, jagode in timijan so preživel zimo. Odločili smo se, da ga uredimo in posadimo vanj zelišča.

Otroci so drobna semena posejali v lončke in se pogovarjali kaj rastline potrebujejo za svojo rast. Nestrpnost so čakali kaj se bo zgodilo, vestno zalivali in se čudili drobnim rastlinam, ki so pričele kukati iz zemlje. Pogovarjali smo se o zeliščih in jih na sprehodih po okolici našega vrtca iskali tudi v naravi. Otroci so nabirali lapuh, trobentice, regrat, smrekove vršičke, na vrtovih opazovali meto, meliso, žajbelj, kamilico in še kaj. Izvedeli so, da zelišča potrebujemo za kuho ali za čaj in pripovedovali, kaj vse nabirajo doma.

Uredili smo naš vrt, ki je zdaj poln dišečih zelišč.

DAMJANA SEČKI

Ta nagajiva pomlad

Za letošnje leto bi lahko rekli, da nam pomlad kar malo nagaja. V vrtcu Šoštanj- enoti Urška Topolšica se ne pustimo njeni nagajivosti.



Foto: arhiv vrtca

Kljub slabemu vremenu smo v mesecu maju obiskali dva zeliščna vrtova, v PV centru starejših občanov »Zimzelen« in pri družini Sevšek v Florjanu. Povsod smo bili toplo sprejeti in starejše skupine otrok so mnogo izvedele o vseh skrbno negovanih zeliščih. Oskrbovancem doma pa smo s pesmijo, našo iskrivostjo, iskrenostjo in stiskom roke polepšali dan in pričarali nasmeha na obrazih. Srečanje starejših in naših otrok je bilo tako lepo, da bomo v naslednjih dneh to mnogokrat ponovili (z različnimi delavnicami, skupnimi sprehodi, telovadbo, prepevanjem,...) saj to sodi v projekt »Etika in vrednote v vzgoji in izobraževanju- skrb za sočloveka«. V ta namen naš hodnik krasi vazica z marjeticami, ki vsebujejo različne tematike in kamor starši prispevajo svoje lepe misli.

Najstarejša skupina je s svojim videom, kjer je posneta reka Toplica in predstavljena njihova lastna pesem, sodelovala v natečaju »Moja reka.si« pod mentorstvom vzgojiteljic; Zorane Globačnik in Špele Božič. Video posnetek si lahko ogledate na tej spletni strani: <http://youtu.be/JVdwnIJvCfc>

Mlajši otroci pa pridno raziskujejo travnik, njegove rastline in živali, prepevajo, ustvarjajo ter se poigravajo s vsemi barvami pomladi.

MATEJA GRABNER

Šport špas dogodivščina v Vrtcu Šoštanj

V več mestih po Sloveniji je 17. maja že sedmo leto zapored potekala vseslovenska prireditev Šport špas-dan druženja in gibanja vseh generacij.



Foto: arhiv vrtca

Zaradi današnjega načina življenja v naši družbi vidno izginjajo vrednote medgeneracijskega druženja: sodelovanja in spoštovanja kot temeljnih gradnikov zdrave družbe. S prireditvijo si prizadevamo ozaveščati vse generacije o pomenu življenja in njegovih kvalitetah. Prireditev temelji na spoštovanju vrednot športa, zdravja in ekologije. Ker v Vrtcu Šoštanj skrbimo za zdrav razvoj otrok na različnih področjih, smo že četrto leto zapored organizirali Dan druženja in gibanja vseh generacij.

K sodelovanju smo povabili različna društva, ki delujejo v naši lokalni skupnosti. Prireditev se je pričela z medgeneracijskim pohodom, pod vodstvom članov Planinskega društva Šoštanj, na treh različnih lokacijah. Otroci iz enot Urška-Topolšica in Mojca-Gaberke so pot pričeli na letališču v Lajšah. Otroci stari 3-6 let, ki obiskujejo enote Lučka, Brina in Barbka iz Šoštanja so pot pričeli izpred vile Mayer. Najmlajši iz enot Lučka, Biba in Barbka Šoštanj pa izpred enote Lučka. Pred pohodom so nas ogrele in razgibale članice Šole zdravja skupine Šoštanj. S preprosto in prilagojeno demonstracijo vaj, ki jih izvajajo vsako jutro na vili Široko, so nam predstavile pomen in učinek redne jutranje telovadbe.

Vse skupine so pohod zaključile na nogometnem stadionu pod vilo Široko, kjer so jih s pesmijo pričakali člani Godbe veteranov za III. življenjsko obdobje. Pozdravil jih je g. Toni Rehar, ki je tudi vodil in povezoval program. Za popestritev zabavnega programa so poskrbeli še člani Twirling kluba Šoštanj in Nastja Podvratnik s predstavitvijo zumbe.

Da je bilo na prireditvi športno so poskrbeli Nogometni klub Šoštanj, Košarkarski klub Elektra, Športno društvo Judo Jaka in Maredo šport.

Skupaj s Centrom starejših občanov Zimzelen in Vrtnarstvom Imperl je Vrtec Šoštanj pripravil razstavo Zeliščni vrt in zdrava prehrana.

Za degustacijo zdrave hrane so poskrbeli Kmetijska zadruga Šaleška dolina-Šoštanj, Klasje Celje, Kmetija Ročnik Potočnik, Čebelarstvo društvo in Mlekarna Celea.

Kdor je želel, si je lahko izmeril krvni tlak pri mamicah naših otrok, ki so zaposlene kot zdravstvene delavke. Kako lahko preventivno skrbimo za zdravje naših najmlajših, so nam predstavili iz Centra solnih sob Velenje.

Otroci so si lahko ogledali kaj se zgodi z odpadki v smetarskem vozilu, notranjost reševalnega, policijskega in gasilskega vozila, še posebej pa so uživali, ko so s člani PGD Topolšica reševali kužka iz goreče hiške.

Zbrane na prireditvenem prostoru sta pozdravila župan Občine Šoštanj Darko Menih in ravnateljica Vrtca Šoštanj mag. Milena Brusnjak.

Pripravili smo tudi nekaj presenečenj, vsi otroci Vrtca Šoštanj so prejeli medalje, nagradili smo najmlajšega in najstarejšega udeleženca prireditve ter najštevilčnejšo družino.

Da pa je bilo res špasno, je poskrbelo vreme. Do zadnjega trenutka nas je puščalo v negotovosti. Kljub dežnim kapljam na začetku prireditve nismo obupali in smo speljali še eno Šport špasovo prireditev do konca. Brez medsebojne pomoči nam to gotovo ne bi uspelo. Dokazali smo, da skupaj znamo in zmoremo.

DIJANA HASANBEGOVIĆ

Raziskujemo, sadimo, sejemo

Vmesecu maju smo z zanimanjem opazovali spreminjajočo se naravo ter jo raziskovali. Veliko stvari smo opazili že na sprehodu.

Da je narava na polno zaživela, sadna drevesa so zacvetela, prav tako so travniki prijetno pisani od vseh dišečih cvetlic, ki privabljajo žuželke s svojim vonjem. Ljudje so že marsikaj nasadili po vrtovih, njihove cvetlične gredice so prava paša za oči.

Tako smo se odločili, da bomo tudi sami posejali semena v cvetlične lonce. Pridno smo zalivali in že so kmalu vzklija in pokukala iz zemlje. Za rastline še sedaj skrbimo, odnesli jih bomo domov ter presadili v vrtove. Za darilo za starše smo izdelali »pšenične« možičke, ki so jim čez čas zrastle lasje, samo če smo pridno zalivali.



Foto: arhiv vrtca

Raziskovali smo travnik z lupami ter spoznavali male živali, ki smo jih tam našli. Starejša skupina je spoznavala razvoj dvoživk - žabe. V akvariju so uredili življenjski prostor za paglavce, opazujemo jih že nekaj tednov. Imeli smo priložnost videti kako jim najprej zrastejo zadnje okončine, nato še sprednje. Enemu je odpadel rep in je že čisto prava žabica. Otroci so se naučili skrbeti tako za živali kot tudi za rastline.

ANITA MIKLAVŽINA

Knjiga v vrtcu

April je tisti mesec, ki mu radi rečemo tudi mesec knjig, saj 2. aprila praznujejo otroške knjige, 23. april pa je mednarodni dan knjig in avtorskih pravic. april pa je mednarodni dan knjig in avtorskih pravic.

Knjiga otroka pritegne in v njem zbudi željo, da jo vzame v roke in odpre, si ogleda ilustracije v njej in izve o čem pripoveduje. Otroci si z njimi

krajšajo čas in si razvijajo bralno kulturo. Knjige otroke oblikujejo v bralce.

V enoti Biba smo ravno zato vzgojiteljice namenile več časa dejavnostim, ki so povezane s knjigami. Otrokom smo brale in pripovedovale zgodbe, pravljice, deklamacije, rime, uganke, opisovale ilustracije, se potopile v svet literarnih junakov, se igrale z lutkami, odigrale lutkovno predstavo in še kaj. V svetu knjig nam ni nikoli dolgčas.



Foto: arhiv vrtca

URŠKA HEINDL

Zdravilne rastline in zelišča

Vokviru naravoslovne teme »Kaj se skriva v travi?« smo v skupini tri-do šestletnih otrok odšli na izlet po Trški poti.



Foto: arhiv vrtca

Med potjo smo raziskovali, iskali in nabirali zdravilne rastline in zelišča. Otroci so rastline tipali, spoznavali razlike in podobnosti ter jih spoznavali po obliki in vonju. Vse kar smo doživeli, smo napisali in narisali na plakat. Zahvaljujemo se tudi gospe Moniki Slapnik, ki nas je spremljala in nas naučila o koristnosti in uporabnosti zdravilnih zelišč.

ANDREJA KOMAR

V objemu narave in njenih čudes

Kaj nam ponuja narava in ljudje okoli nas smo odkrivali v enoti Brina. Spoznavali smo različna žita, radovednost nas je popeljala tako daleč, da smo izvedeli kako nastane kruh.

Odpravili smo se na izlet v Skorno, kjer nam je gospodinja pomagala pripraviti testo, ga zgnesti in speči v krušni peči. Še več, zanimalo nas je, kaj se dogaja z živalmi na kmetiji, zato se je druga skupina odpravila na kmetijo in si ogledala vse domače živali, tudi v hlev so stopili, prešteli vse živali in jih nahranili. Naše bistre glave so v knjigah poiskale mnogo živali nato so jih oblikovali iz gline. Da vse raste in se razvija je pomembno spoznanje, saj rastemo vsi. To so dognali otroci, ki so sejali različna semena, obiskali vrtnarijo in merili kdo izmed njih je najvišji. Brez nje ne bi bilo življenja, elektrike in čaja, to in še marsikaj smo se naučili skupaj z otroki, ki so se odpravili v Termoelektrarno Šoštanj. Dobili smo mnogo idej za čisto pravo pesem z naslovom To je čudo, to je voda, ki smo jo posneli v Kulturnem domu Šoštanj.

TINA JAMNIKAR

Oživali spomini

Vsredini maja je bilo v Mestni galeriji Šoštanj odprtje razstave **Oživali spomini, skupinske likovne razstave Bogdana Železnika – Dančija s soavtorji.**

Projekt je vodil Zavod za kulturo Šoštanj ob idejni podpori gospoda Železnika, upokojenega likovnega pedagoga iz Šoštanja. Ob okrogli življenjski obletnici je želel zbrati okoli sebe svoje nekdanje učence in člane likovnega krožka v Mariboru, ob tem pa razstaviti lastna likovna dela, dela učencev iz obdobja sedemdesetih let in njihove zdajšnje ustvarjalne dosežke.



Foto: Dejan Tonkli

Del odprtja je bil tudi pogovor z avtorji v katerem so sodelovali, akademka slikarka in popotnica Jasna Kozar, upokojeni tiska in ljubiteljski slikar Anton Andric in PR manager, ki je svoja službena leta preživel v tujini Silvester Pečolar. Poleg prej omenjenih razstavljajo še Branko Šalamon, karikaturist in novinar, Brane Rončel, jazzist in tv voditelj in Janez Rotman, scenograf in grafični oblikovalec. Ter seveda Bogdan Železnik, ki je več kot presenetil s svojimi portreti in vedutami. Bolj kot likovnega ustvarjalca ga namreč poznamo kot športnika in rekreativca, začetnika skokov v Šoštanju in dobitnika naziva Kaveljc.

Pogovor, ki ga je vodila mag. Milojka B. Komprej se je iskrivo razvil v obujanje spominov na čase šolanja in druženja in na lep odnos, ki so ga gojili v likovnem krožku v Mariboru, kjer so preživljali lepe trenutke. Kot glasbena gostja je nastopila Iva Stanič, prepoznaven jazz in pop vokal slovenske glasbene scene, Razstavo je uradno odprl župan občine Šoštanj Darko Menih. Bogdan Železnik se je ob koncu zahvalil organizatorjem in svojim nekdanjim učencem, ki so prisluhnili njegovi ideji in mu jo pomagali realizirati. Ob tem ne gre samo za obujanje spominov, ampak tudi za zanimivo likovno utemeljeno razstavo, ob kateri lahko ob ogledu rečemo, da je dober učitelj tisti, ki ga učenci prekosijo.

MAG. MILOJKA. B. KOMPREJ

Karinta v Velenjki

Drago Šumnik – Luka drži obljubo

Drago Šumnik –Luka, nam vsem poznani slikar, svobodni umetnik iz Šoštanja, ki je v 25 letih ustvarjanja imel že več kot 50 samostojnih razstav tokrat vabi v galerijo Velenjka na ogled slik in kipov, članov kulturnega društva Karinta. Karinta je samostojno, prostovoljno in nepridobitno združenje, ki z ljubiteljskim delovanjem uresničuje svoje interese na področju kulture, ter s tem prispeva k bogatenju življenja v svojem ožjem in širšem okolju. Osnovni namen Kulturnega društva Karinta je izvajanje kulturnih dejavnosti na področju likovne dejavnosti: slikarstva, grafike, kiparstva, risanja in fotografije. Tokrat v galeriji razstavljajo: Stanislav Brodnik - Cico, Miran Kotnik - Koči, Rudolf Novak - Rudi, Ivan Podovšovnik, Jože Kremžar, Alojz Krevh - Luigi, Stanislav Petrovič -

Čonč, Alojz Erjavc, Vido Dretnik - Kiko, Franjo Marošek, Janez Grauf, Drago Šumnik – Luka, Marijan Gregorc in Štefan Šteharik – Štef, katerih dela si lahko ogledate vsak dan do 10. junija 2014. Šumnik, ki ima galerijo v najemu za eno leto, je do sedaj v galeriji Velenjka zamenjal že pet razstav, dve svoji in tri razstave drugih avtorjev.



Foto: Amadeja Komprej

Kljub težkim in neprijaznim časom se Šumnik trudi z umeščanjem umetnosti v naš vsakdan in pri tem ostaja pozitiven in vedno nasmejan. Z dosedanjim odzivom in obiskom galerije je zadovoljen in njegova pričakovanja so dosežena. Ker to ni prva in zagotovo ne zadnja razstava, za katero je poskrbel Drago Šumnik – Luka, vas vabi na ogled razstavljenih umetnin v nakupovalni center Velenjka v Velenju.

AMADEJA KOMPREJ

Dan je zamenjala noč knjige

Ob mednarodnem dnevu knjige 23. aprila, so v Šoštanju ob sodelovanju društev v Mestni knjižnici Šoštanj pripravili prireditev Noč knjige, ki je bila letos prvič izvedena na vseslovenski ravni.



Foto: Jani Napotnik

V prostorih knjižnice so se najprej predstavili učenci OŠ KDK Šoštanj s pestrim programom na temo Slovenija moja dežela. Sledili so dijaki Gimnazije Velenje, ki so interpretirali zbirko kratke proze Zverjad, Maje Novak, z urbanimi legendami pa je zbrane v nadaljevanju večera seznanila Špela Poles. V knjižnici sta se predstavila tudi dva domača avtorja Milojka B. Komprej s pesniško zbirko Dolina sem in Peter Rezman, katerega roman Pristanek na kukavičje jajce je bral Jani Napotnik, ki je dogajanje popestril z vmesnimi video vložki. Po programu, ki so ga pripravili v nadaljevanju večera Zavod za kulturo Šoštanj, Šaleško literarno društvo Hotenja, Taborniki Rodu Pusti grad in Mladinski center Šoštanj, bi se prireditev morala odvijati na Pustem gradu, pod zvezdami, kjer bi ob pravem tabor-

nem ognju prebirali avtorska dela šaleških literatov. Žal je slabo vreme preprečilo realizacijo večera na prostem, zato je knjižnica gostoljubno ponudila svoje prostore nadaljnjemu dogajanju v katerem so se predstavili Miran Aplinc, ki je spregovoril o družini Vošnjak in literati društva Hotenja, ki se jim je pridružila Katja Kočevar z lani izdano legendo o Lepem kamnu. Z odličnimi glasbenimi vložki je Nace Serdinšek, predsednik MC Šoštanj poskrbel, da je bila Noč knjige tudi glasbeno zaokrožena.



Foto: Jani Napotnik

MAG. MILOJKA. B. KOMPREJ

Letni koncert Okteta Zavodnje

Vnedeljo, 11. 5. 2014, je dvorano doma krajanov Zavodnje zopet prepleta pesem. Člani okteta Zavodnje so kot skoraj vsako leto do zdaj, pripravili letni koncert.



Foto: arhiv

Ker je bila vezna beseda posvečena predvsem iskrenosti, je jasno, da morajo člani okteta res iskreno ljubiti petje, da vztrajajo že dolgih 37 let. Prav tako je lepo da jih ima občinstvo iskreno rado, ker radi prihajajo polnit dušo in srce s pesmijo, kot jo pričarajo glasovi Okteta Zavodnje in gostov, ki se jim radi pridružijo.



Foto: arhiv

Letos so v goste povabili člane Moškega pevskega zbora Ravne, s katerimi so se prijateljske vezi začele prepletati že predavnimi leti. In res je bilo lepo v dvorani slišati tudi zbor, saj toliko glasov prav na poseben način zapolni vse koticke dvorane. Vsi skupaj pa se veselimo naslednjega srečanja.

ALENKA GRABNER

Zaključna prireditev projekta Z znanjem na(d) vas

Projekt Z znanjem na(d) vas Knjižnica Velenje, skupaj s partnerkama Ljudsko univerzo Velenje in Društvom podeželskih žena Šaleška dolina izvaja od lanskega oktobra. Projekt vseživljenjskega učenja za vsakogar je nastal v okviru LAS Šaleška dolina in je delno financiran s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Namenjen je vsem občanom Šaleške doline. Z različnimi priložnostmi za učenje smo želeli spodbuditi prebivalce Šoštanja, Šmartnega ob Paki in okoliških zaselkov Velenja k pridobivanju novih znanj in spretnosti za poklicni in osebni razvoj.



Foto: arhiv

V tem času smo brezplačno nudili na različnih lokacijah (Knjižnica Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki ter na LUV) različne dejavnosti: Tri ustvarjalne delavnice z razstavami v knjižnici Šmartno ob Paki (34 udeležencev) in razstavo Praznični december v Mestni knjižnici Šoštanj, Sedem predavanj: dve potopisni predavanji v Šmartnem ob Paki – po Ugandi z Ano Seher in z Matejo Mazgan po ZDA z njeno omo, ter pet predavanj v Mestni knjižnici Šoštanj – od tega dve potopisni predavanji Camino in Življenje z Amiši ter predavanje v prazničnem decembru dr. Janeza Bogataja: Po praznikih diši-potico smo vzeli iz peči, v januarju smo gostili strokovnjakinjo za urejanje vrtov Alenko Gorza - Vrt v podeželskem okolju, marca pa smo gostili Sanjo Lončar, ki nam je predavala o Zamolčanih zdravilnih močeh začimb in kako jih uporabiti pri različnih težavah, (sk. 329 udeležencev);

Gostili smo šest pogovorov z znanimi soobčani: štirikrat Šmartnem ob Paki, s Karolino Podvratnik, Iztokom Vrenčurjem, Andrejem Hoferjem in Ivanom Napretom se je pogovarjala Tatjana Vidmar in dva pogovora v Mestni knjižnici Šoštanj (projekt smo začeli v oktobru z zbirateljem in častnim občanom občine Šoštanj Zvonetom Čebulom, v februarju, ob slovenskem kulturnem prazniku je bila predstavitev knjige Petra Rezmana Zahod jame in kratkega filma Janija Napotnika (sk. 217 udeležencev);

LUV je organizirala enajst tečajev in tri študijske krožke (sk. 14 daljših oblik izobraževanja, teh se je udeležilo 152 udeležencev).



Foto: arhiv

Trije tečaji angleškega jezika (v Knjižnici Velenje, Šmartno ob Paki in Šoštanj), dva tečaja nemškega jezika (v Knjižnici Šoštanj in na LUV), ter tečaj italijanskega jezika (na LUV); pet računalniških tečajev (v Knjižnici Velenje, 2 x Šoštanj, Šmartno, LUV). Študijski krožek 3x (v knjižnici Šoštanj – Odkrivajmo sprehajalne poti v občini Šoštanj, v Knjižnici Šmartno ob Paki – Ustvarjalnost in likovna umetnost v likalnem okolju, LUV – Oblikujmo podeželski zeliščni vrt).

Izvedli smo dve zaključni prireditvi: Velenje: 23. aprila Zaključek Bralne značke za odrasle v velenjski knjižnici (55 u.) in zaključno prireditev projekta z glasbeno gostjo Ireno Vrčkovnik (260 u.).

S projektom Z znanjem na(d) vas: vseživljenjsko učenje za vsakogar smo dosegli zadane cilje, spodbudili družabno in socialno življenje prebivalcev, dvignili smo človeški kapital, spodbudili medgeneracijsko sodelovanje in izboljšali kakovost življenja. Prav tako smo dvignili članstvo v Mestni knjižnici Šoštanj in Knjižnici Šmartno ob Paki za 3 %.

Mestno knjižnico Šoštanj in knjižnico Šmartno ob Paki smo tehnično opremili z informacijsko komunikacijsko opremo (računalnik, projektor, projekcijsko platno in mešalno mizo) za kakovostno izvajanje prireditev in tečajev.

Če povzamem številke, smo izvedli enaindeset različnih aktivnosti in dve zaključni prireditvi; vseh prireditev oz. dejavnosti se je udeležilo 1047 udeležencev.

Zahvala gre vsem sodelujočim v projektu, soorganizatorkama (LUV in Društvu podeželskih žena Šaleška Dolina katerih članice so nas razvajale z domačimi dobrotami), Ivici Orešnik iz Zavoda Savinja, Metki Kodrič, predsednici LAS, vsem, ki ste sodelovali z nami in s skupnimi močmi uresnili poslanstvo projekta.

BRINA ZABUKOVNIK JERIČ

Krista in vstajenje

V okviru Galerijskih večerov so v Šoštanju k pogovoru povabila upokojenega dramaturga, dramatika in pisatelja Janeza Žmavca iz Slovenj Gradca. Njegova bogata ustvarjalna pot teče že devetdeseto leto njegovega življenja, ki jo je obeležil z izdajo knjige dveh zgodb Krista in Vstajenje Ivana Podkolesnika. Kot vsa njegova zadnja dela je tudi ta izšla pri založbi Cerdonis iz Slovenj Gradca.



Foto: Dejan Tonkli

V pogovoru je avtor razkril marsikaj iz svojega bogatega življenja, ki ga je začel prav v Šoštanju. Po diplomu na AIU v Ljubljani je vrsto let deloval v Slovenskem ljudskem gledališču Celje kot dramaturg in vodja, po upokojitvi pa se je povsem posvetil pisanju. Objavlja v različnih literarnih zbornikih in v samostojnih izdajah. Nekaj njegovih dramskih del je uprizorjenih, zato je iz tega obdobja avtor tudi pripravil priložnostno razstavo. Zadnja knjiga je zopet knjiga dramskih tekstov, katerim se skoraj v celoti posveča, poleg edinega romana Otok Walcheren kjer se s spomini vrača tudi v Šaleško dolino.

MAG. MILOJKA B. KOMPREG

Pesnice v Mariboru

V okviru projekta GLASOVI ŽENSK V MAJU založbe Pivec iz Maribora, so bile 9. Maja v Art kavarni hotela Piramida Maribor predstavljene pesnice, ki sodelujejo z založbo.



Foto: arhiv

Sodelovale Danica Križanič Mueller, Klarisa Jovanović, Patricija Peršolja in Šoštanjčanka Milojka B. Kompreg. Pogovor z ustvarjalkami je vodila Zora A. Jurič, ki je s spretno besedo posegla tako v njihovo ustvarjalno kot življenjsko pot. Vse štiri imajo že nekaj knjižnih izdaj, v zasebnem življenju pa se ukvarjajo z različnimi poklici. Glasbeno sta dogodek obarvala Peter Marić in Vesna Čobal. Direktorica založbe Milena Pivec je napovedala nov podoben dogodek v septembru. Založba Pivec je ena izmed najbolj prepoznavnih založb v državi, ukvarja pa se z izdajo priročnikov in literature.

AMADEJA KOMPREG

Kolovratovanje pod kozolcem Kulturnice

V soboto, 26. aprila je bilo pod kozolcem Kulturnice še kako živahno. Med 10. in 12. uro je potekal »Festival volne in delavnica krtačenja in predenja volne«, na kratko poimenovano »Kolovratovanje».



Foto: Aleksander Grudnik

Dogodek, katerega prostor in organizacijo je prevzela Kulturnica Gaberke, je bil del projekta Festival volne, katerega vodja je Bojana Planina, financira pa ga Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja. Na dogodek so bili povabljeni vsi prebivalci Šaleške doline, še posebej tisti, ki še imajo ohranjene kolovrate in krtače, ki jih znajo tudi uporabljati. Glavni cilj projekta in tega dogodka je bil namreč prenos znanj o ročni predelavi volne na mlajšo generacijo. Dogodek je zabeležila tudi kamera Toma Čonkaša in še pred poletjem se obeta izid filma z naslovom Toplina domače volne, kjer bodo predstavljeni tudi drugi dogodki omenjenega projekta. Obiskovalci, našli so jih kar 70, so prišli s celotnega območja Šaleške doline, pa tudi iz hribovskih naselij Paškega Kozjaka in Graške gore. S sabo so prinesli 11 kolovratov, od katerih je bilo kar 10 še delujočih. Med njimi je bil najstarejši star 136 let, z njim pa se lahko pohvali lastnik Jože Jan iz Raven pri Šoštanju. Drugi najstarejši pripomoček je prinesel Peter Habe in sicer krtačo, staro 134 let. Prenos znanja starejše generacije je uspel, saj je bilo na dogodku prisotnih okoli 10 pridnih otrok, ki so se preizkusili v njim sicer do takrat neznanih opravilih: »cufanje«, krtačenje, predenje volne... Delo pridnih rok je pospremila glasba, ki jo je iz ceter izvalila Urška Grudnik.



Foto: Aleksander Grudnik

Obiskovalci so s sabo prinesli tudi orodje in pripomočke, povezane z obdelavo volne ter ročno izdelane volnene izdelke. Jože Zajc je prikazal, kako so včasih na roke brusili razna rezila, tudi škarje za striženje ovc. Vse to je bilo postavljeno na ogled na razstavi. Stane Podjavoršek pa je s sabo pripeljal živi ovci, ki sta se med dogodkom mirno pasli pri gugalnicah ob kozolcu. Razstavljenih je bilo nekaj starih škarij za ročno striženje, devet krtač (na petih so otroci krtačili volno), dva motovila in dve vreteni. Razstavljene so bile tudi stare fotografije s podobami ovac, kolovratov in volnenih izdelkov, starih tudi 50 let. Nekateri obiskovalci so bili oblečeni v volnene izdelke.

Dogodek je posnela tudi Televizija Slovenije, katere prispevek je bil objavljen 28. 4. 2014 pri poročilih ob 15. uri. Dogodka se je udeležil tudi šoštanjski župan Darko Menih.

Partnerja projekta sta velenjska osnovna šola Gorica in podružnična osnovna šola Vinska Gora, ki se v projekt vključujeta z udeležbami na "volnenih" srečanjih tudi z delavnicami. Na šoli je že potekala delavnica polstenja volne, trenutno pa poteka tudi zanimiva podjetniška delavnica o tem, kakšni potencialno inovativni izdelki iz volne lahko še nastanejo. Več o samem projektu in vseh izvedenih aktivnostih si lahko ogledate na internetni strani: <http://www.volnenazgodba.si/>.

Ko bo film Toplina domače volne dokončan, v Kulturnici Gaberke načrtujejo njegovo predstavitev na enem od prizorišč snemanja, to je pod kozolcem Kulturnice. Kulturnica Gaberke sicer že nekaj let uspešno sodeluje s studiem Mozaik. Tako je kot pokrovitelj snemalnega dne, septembra leta 2012 sodelovala pri nastanku filma Stkana zgodba lanenega priča, leta 2013 pa je bil ob nastajajočem Gaberškem jezeru posnet kratek film Zadnja košnja.

ZDENKA MAZEJ GRUDNIK



Foto: Aleksander Grudnik

V začetku šolskega leta 2013/14 smo povabili učence 8. in 9. razredov OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, da so, večinoma pod mentorskim vodenjem učiteljev slovenskega jezika pisali tematske spise za najboljši spis, ki bo po izboru posebne komisije in končno enega od znanih slovenskih pisateljev mladinske literature, ob posebni priložnosti, proglašen letos jeseni.

Na razpis se je uvrstilo 21 učenk in učencev, ki je oddalo 22 spisov. Vse spise bomo objavili v Listu.

Danes objavljamo prve štiri (po abecednem redu avtoric), več o razpisu pa v naslednjih številkah Lista.

Prijateljstvo brez Facebooka

Facebook je zasenčil vsakodnevna osebna druženja s prijatelji. Nekoč smo dneve preživljali s klepetanjem v živo, sedaj jih s pogovori na facebook klepetu.

Tudi sama bi se strinjala s splošnim mnenjem, da je ta spletna stran samo potrata časa in da ovira naše vsakodnevne obveznosti. Vendar meni osebno facebook pomeni več kot le spremljanje facebook novic, facebook prijateljev, ogledovanje naloženih slik vrstnikov itd.

Meni ta internetna stran omogoča vsakodnevne stike z mojo najboljšo prijateljico Edino, ki je od mene oddaljena približno 500 km. Punca živi v Bosni in vidim jo samo dvakrat ali trikrat na leto, zato mi je večkrat zelo hudo. Z Edino imava tako rekoč poseben sistem. Zjutraj ko se zbudim, me na internetu že čaka njeno jutranje sporočilo. Zaželiva si dobro jutro in nato se odpravim v šolo. V šoli se sicer imam res lepo s svojimi prijatelji, vendarle si včasih zaželim, da je moja najboljša prijateljica ob meni na vsakem koraku. Ko pridem domov, se zopet vpišem na facebook in z Edino klepetava o dogodkih v šoli, stojiva ena drugi ob strani v najhujših dnevih, ob isti uri se učiva in opravljava vsa opravila hkrati, saj se tako počutiva bolje.

Prepričana sem, da bi stike brez te družbene spletne strani izgubili. Ta stran ima to prednost, da je popolnoma brezplačna, z njeno pomočjo vemo, kaj se trenutno dogaja v življenju prijateljev in morda spoznamo tudi nove ljudi. Prinese pa tudi mnogo negativnih stvari.

Nam mladim se včasih ne da učiti, saj nam je na facebooku bolj zabavno in zato lahko dobimo tudi slabe ocene. Ker cele dneve preživimo pred računalnikom in govorimo z virtualnimi prijatelji, izgubimo komunikacijo z bližnjimi prijatelji, ki pravzaprav živijo v naši okolici.

Tudi z družino ne preživimo več toliko časa. Postanemo zasvojeni z virtualnim svetom in osebami v njem. Pogosto se mladostnikom dogaja tudi to, da se več mesecev pogovarjajo na facebooku z osebo, ki je še ne poznajo v živo in nato, ko se čez nekaj mesecev srečajo, jim zmanjka tem za pogovor, nekdanja komunikacija kar naenkrat izgine in osebe ugotovijo, da si v realnosti sploh niso podobne. Najstniki se sploh več ne zadržujemo zunaj, tudi otroška igrišča so prazna. Izgublja se močna prijateljska vez.

Mislim, da ljudje nismo več sposobni vzdrževati normalnih stikov. Zato bi si del mene želel, da facebook popolnoma izgine. Drugi del pa

ve, da bi to dejanje moje prijateljstvo z Edino skoraj gotovo prekinilo.

V vsakem primeru mislim, da bi danes naša družba morala znati uravnotežiti facebook in realnost.

Nekaj časa bi si vendarle lahko vsi vzeli za druženje z družino in prijatelji, ki živijo v okolici. Upam, da ta družbena spletna stran vseeno ne bo popolnoma uničila realnosti in medsebojne komunikacije s stiskom roke, pogledom v oči in blagodejnim objemom.

AIDA BABAJIČ

Ko zmanjka elektrike

Poplave, žled, poledica, plazovi ... Vse to smo na lastni koži izkusili tudi mi v začetku leta 2014. Zapadle so ogromne količine snega, bilo je mrzlo, vetrovno, deževno, poledenelo, težek sneg je lomil drevesa in naredil ogromno škode po celi Sloveniji. Vsake nekaj sekund je padlo drevo. Podrli so se daljnovodi, zmanjkalo je elektrike. Zaprle so se šole, ustanove, mesta so utihnile.

Najprej smo mislili, da izredne razmere ne bodo trajale dolgo. Ko elektrike ni bilo že celo noč in še naslednji dan, nas je že zelo skrbelo. Po celi hiši smo začeli iskati sveče. Ker je bilo zunaj mrzlo in je bil povsod led, je bilo nemogoče in zelo nevarno početi karkoli na prostem. Ko si cel dan zaprt v hiši, ti lahko postane zelo dolgčas.

Spet je nastopil večer in stemnilo se je. Vse je bilo v temi. Niti ene same lučke kilometre naokoli. Ker ni bilo računalnikov, telefonov in televizij, smo prižgali sveče, vzeli družabne igre in karte ter se zbrali v dnevni sobi. Cel večer smo preživeli v družbi družine. Nekaj novega, nenavadnega dandanes. Pogovarjali smo se, se zabavali, kljub temu, da se skoraj nismo videli.

Minil je že cel vikend brez elektrike. Zaprla se je večina šol. Še večja mesta so zaspala. Marsikdo celo ni imel vode. Kaj tople, še mrzle ni bilo. Šele takrat smo se zavedli, kako pomembne so te osnovne stvari, ki jih jemljemo za samoumevne. Verjamem, da nisem bila edina, ki je zjutraj, ko se je prebudila v temi, nekako upala, da se bodo vsaj danes prižgale luči.

Nekatera večja mesta so dobila agregat, nekaj so nam jih pripeljali celo iz drugih držav. Nekateri so se zvečer že ulegli v toplo posteljo, prižgali nočno lučko, televizijo in računalnik. A marsikje je bila še vedno tema.

Ko so se razmere na cestah rahlo umirile, so se šole spet odprle. Prvi dan je ogromno otrok še vedno manjkalo. Večina jih sploh do šole ni mogla priti. Tisti dan sem ugotovila, kako težko se je obleči brez luči. Še sreča, da nisem prišla v šolo z narobe obrnjenimi hlačami!

Minil je že en teden. Večina večjih in manjših mest je že imela elektriko, četudi na agregat. Nekaj se nas je še vedno zbuvalo brez nje. V tistih dneh je bilo prav prijetno priti v šolo, kjer je bilo toplo in svetlo.

Počasi smo vsi dobili elektriko. Bili smo med zadnjimi v naši okolici, tisti čisto zadnji so jo dobili še dan za nami, ko je minilo že skoraj en teden in pol. Neverjeten občutek je bil, ko sem prišla domov iz šole, prišla na stikalo in luč se je prižgala.

V naslednjih dneh je sicer še nekajkrat zmanjkalo elektrike, vendar je že po nekaj urah prišla nazaj.

Vklopili smo radio in televizijo. Po poročilih so govorili le o škodi, ki je nastala. Bilo je grozno. Ko si slišal, kako nekateri še vedno trpijo, ne samo brez elektrike, ampak tudi brez hrane in vode. Zaželel si si, da bi jim lahko kako pomagal, da bi jim del svoje elektrike kar dal.

Ko so se razmere izboljšale, je bilo treba škodo seveda popraviti, očistiti gozdove, popraviti hiše, ceste. Ogromno ljudi je, in še danes, zelo pomagalo pri tem, predvsem gasilci, ki so zelo pomagali številnim družinam.

Zaradi poledenelih cest in popravljanja škode ter gozdov smo marsikoga tudi izgubili. Naučili pa smo si pomagati in ceniti marsikatero stvar.

LAURA BOROVNIK

Izgubljeni listi mojega dnevnika

Havaji, 11. julij 2014

Oh, tukaj smo že peti dan pa še vedno nismo počeli ničesar, kar hočem početi jaz. Nebo je modro, brez oblačka, morje je toplo, sladoled je dober, a to niso moje najboljše počitnice. Jaz bi še vedno rada šla plavati z delfini.

Danes smo že zgodaj zjutraj odšli v trgovine. Ker sem se hotela počutiti kot prava Havajčanka, sem si kupila havajsko »hula« krilo in veliko ogrlico iz cvetja. Opoldan smo šli na kosilo v restavracijo Honolulu. Naročila sem si Sashimi (havajsko jed iz različnih morskih sadežev) in ananasov sok. Ni bil ravno najboljši obrok, kar sem ga jedla.

Popoldne smo se sprehajali po centru mesta, zvečer pa šli na zabavo. Tam smo jedli in pili vse jedi in pijače, ki so bile na Havajih običajne. Nam so se, seveda, zdele precej nenavadne. Spoznavali smo njihove običaje, igre, glasbo in domačine.

Zdaj smo se že vrnili v hotel. Joj, ura je že skoraj ena! Morala bom zaspati, če hočem imeti jutri kaj energije.

Havaji, 12. julij 2014

Dobra novica! Mama je rekla, da ima zame presenečenje. Nekaj, kar sem si že dolgo želela. Upam, da bom lahko končno plavala z delfini. Presenečenje bom sicer dobila šele jutri, tako da se moram danes pridno obnašati.

Danes bomo dan preživel na plaži. Morje je res izredno toplo in tako čisto, da vidiš čisto do dna. S sestro bova šli k samotnemu otočku, v malo globlje vode, in se bova tam potapljali. Upam, da vidim kakšno zanimivo ribo. Tukaj jih je zelo veliko. Vse so pisane, nekatere so velike, večino pa jih je majhnih, ki plavajo v jatah.

Zvečer bomo šli k moji teti, ki živi tukaj. Prej je živela v Sloveniji, precej blizu nas, potem pa je spoznala nekega Angleža, ki živi na Havajih. Takoj sta se ujela in kasneje tudi poročila. Zdaj živita tukaj. Ji kar malo zavidam, da lahko vsak dan plava v takšnem morju, na takšni plaži.

Počasi se bomo odpravili, moram pripraviti torbo za na plažo.

Havaji, 13. julij 2014

Plavala sem z delfini! Česa tako čudovitega še nisem nikoli občutila! Najprej smo odšli na ladjo, ki je bila zasidrana v zalivu, kamor dnevno pride okoli 50 delfinov po hrano. Razložili so nam, kaj moramo storiti, da ostanemo varni, nato so se oblekli v potapljaške obleke in se pripravili.

Nekaj časa smo čakali v vodi, a so delfini kmalu priplavali. Počasi smo se jim približali in me je en v rit »špiknu!!«.

»Marš,« sovražim delfine!!!

LAURA BOROVNIK

Pismo časovni kapsuli

Ker v življenju delamo veliko napak, bi včasih rada, da se čas prevrti nazaj. Včasih se mi tudi zdi, da nekaterih stvari nisem dopolnila.

Draga časovna kapsula!

Veš, v življenju se mi dogaja kar nekaj neprijetnih stvari. Veliko bi jih rada popravila in ravno zato ti pišem to pismo.

Naredila sem veliko neumnost, in sicer nekega poletnega popoldneva, ko smo pred našo hišo še postavljali tlakovce, sva s sestro Živo želeli očeta in mamo presenetiti z večerjo.

To je bila posebna priložnost, saj smo takrat končali z delom. Starša sta za poroko dobila kristalne kozarce. Z Živo sva vedno opazovali njihovo krasoto v omari, hkrati pa nama je bilo žal, da jih nikoli ne uporabljamo. Za to priložnost sva jih vzeli iz omare in jih previdno umili ter iz njih pobrisali prah. Narezali sva tudi sir in salamo. Ko smo se dogovorili, kdaj naj prideta v hišo, sva stekli v kuhinjo in začeli s popolnimi pripravi.

Ko sva hoteli kozarce položiti na mizo, sva udarili skupaj in eden je nama padel po tleh. Razbil se je! Hitro sva pospravili nered in bilo nama je zelo žal. Ko sva malce pozabili na nezgodo, se je bližal prihod staršev v kuhinjo. Takrat sem hotela iz omare vzeti še prtičke, a ker sem bila še majhna, sem potrebovala stol. Hrano pa sva skrili pod mizo na stole. Ko sem odmaknila stol, je vse zgrmel po tleh. Vse, kar sva narezali, sva poskusili sprati in odstraniti porcelan, saj se je ob trušču na tla razbila ena od posodic. Pri večerji je mama vprašala, zakaj je vse tako vodeno. Povedali sva vso zgodbo. Sprva sta bila malce huda, a na koncu sta se pomirila in se glede pripetljaje le nasmehnila.

Če bi lahko čas prevrtela nazaj, bi kozarce postavila na mizo šele na koncu obložene mize. Verjetno bi dodala še kakšno malenkost, a kozarce, ki so spomin na očetovo in mamino poroko, bi želela ohraniti.

Želela bi, da se mi želja uresniči.

Lepo te pozdravljam,
Katja Brvar

Vem, da bi lahko spremenila še veliko stvari, ki jih počnem. Pravijo, da edino pravo znanje si pridobimo na podlagi lastnih izkušenj. Jaz sem se zagotovo nekaj naučila in te izkušnje ne bom nikoli pozabila.

KATJA BRVAR

Klepeti pod Pustim gradom

Na Klepetih pod Pustim gradom v MUS Šoštanj, je bil tokratni gost lončarski mojster in umetnik Igor Bahor. Prebiva sicer v Velenju, vendar pa večino svojega časa preživi v Topolšici, kjer ustvarja.



Foto: arhiv

Po končani srednji šoli na Šolskem centru Velenje, se je odločil za študij elektrotehnike v Ljubljani in ravno v času študija se je navdušil za lončarsko dejavnost, ki mu je sprva zapolnjevala njegov prosti čas. Sčasoma pa ga je ta dejavnost tako prevzela, da se je odločil, da bo lončarstvo postalo njegov poklic. V Topolšici si je v prostorih nekdanje kirurgije ustvaril lončarski atelje, ki ga je sčasoma razširil še v prodajalno. V lanskem letu pa je uredil tudi prostor nekdanjega gasilskega doma, prav tako v Topolšici, kjer je dobrodošel vsak, ki ga ta oblika umetnosti zanima, saj ima več vreten, na katerih lahko ljudje ustvarjajo izdelke iz gline. Tukaj ima prav tako manjšo prodajalno, prireja pa tudi delavnice z različnimi predavatelji. Ustvarjanje za lončarskim vreteno pa mu ne pomeni samo službe, ampak tudi sprostitev in odmik od vsakdanjega življenja. Ogledali smo si tudi fotografije njegovih izdelkov, ki so zares prava paša za oči in kratek film z naslovom Stanje duha. Gospod Bahor nam je v tem kratkem pogovoru dokazal, da je človeška domišljija zares neskončna in da je umetnik v pravem pomenu besede.

Gost aprilskih Klepetov pod Pustim gradom je bil g. Dušan Kukovec, ki je daleč naokoli dobro poznan ljudem. Tudi izven meja Slovenije.

Ljudje ga poznajo daleč naokoli predvsem po njegovem navdušenju nad gorami in vsem kar je z njimi povezano. Rojen je bil v Slovenskih Goricah, njegova družina se je nato preselila v Ruše, kjer je živel še po koncu vojne. Navdušenje do alpinizma ga je prevzelo čisto slučajno, vendar pa ga je zaznamovalo za vedno. Sprva je plezal le po slovenskih gorah, kmalu zatem pa ko je bilo malo več denarja, ki si ga je služil z dimnikarstvom, pa se je skupaj z prijatelji

alpinisti udeleževal odprav po vsem svetu. Med njegovimi kolegi alpinisti jih je bilo veliko iz Šaleške doline, kar samo potrjuje dejstvo, da je ta šport zelo razvit v naši dolini in regiji nasploh. Preplezal je številne, včasih tudi zelo nevarne smeri v gorah Švice, Francije, Avstrije, Nove Zelandije, Sovjetske Zveze, Nemčije, Norveške in seveda nekdanje Jugoslavije.



Foto: arhiv

Na tokratni prireditvi smo si ogledali kratek izsek iz filma o vzponu na švicarsko goro Eiger, ki velja za eno najbolj nevarnih v svetu alpinizma. G. Kukovec je prvi Slovenec in takrat še Jugoslovčan, ki je preplezal nevarne stene te mogočne švicarske gore.

Seveda nam je pripovedoval tudi o številnih nesrečah pri alpinizmu, tudi o takih, ki so zahtevale smrtno žrtev. Poleg alpinizma se je ukvarjal tudi z jadranjem in veslanjem, rad pa je tudi popotoval po svetu. Kljub temu, da šteje že krepko čez 80 let, se še vedno zelo dobro drži in se zelo rad tudi pošali. Takšni ljudje širijo pozitivno energijo okrog sebe in ravno tega v današnjem času primanjkuje.

JERNEJ HOZJAN



Ob stoletnici začetka prve svetovne vojne
Zbiramo spomine na prvo svetovno vojno,
kot so jo doživljali v Šaleški dolini

V Vili Mayer bomo stoletnico začetka prve svetovne vojne obeležili z zbiranjem in objavo spominov domačinov na pričevanja o prvi svetovni vojni. Vabimo vas, da nam poveste zgodbo, kot so vam jo pripovedovali tisti (starši, stari starši, ...), ki so živeli v času prve svetovne vojne. Morda imate kakšno fotografijo, pismo, dnevnik ali drug dokument, predmete ipd. Jeseni bomo pripravili razstavo, na kateri bomo predstavili zbrano digitalizirano gradivo. Podatke zbiramo v Vili Mayer, Kajuhova cesta 10, Šoštanj, od torka do petka med 10. in 16. uro, ali po telefonu: 03 8984 426, do 31. 7. 2014. Vljudno vabljeni, da skupaj ohranimo spomine.

Šoštanjski veterani uspešni na tekmovanju

OZVVS Celje je v soboto 26.4. 2014 na strelišču »Petriček« na Gričku pri Celju pripravilo strelsko tekmovanje za 11. memorial Vilibalda Vilija Skrta, nekdanjega poveljnika TO občine Celje v letih 1977 do 1991 in nazadnje predsednika OZVVS Celje.



Foto: arhiv

Tekmovanja se je udeležilo skupaj 25 ekip. 23 ekip iz OZVVS Celje, Laško, Šoštanj, Velenje, Slovenske Konjice, Šmarje pri Jelšah, Zgornje savinjsko – Zadrebča dolina, Štore, Grosuplje, Mislinjska dolina, Vrhnika-Borovnica, Ptuj, Spodnje Savinska- Žalec, Grosuplje, Radovljica, Bela Krajina, Nova Gorica, Sevnica. 1. ekipa je bila iz PVZ Sever za celjsko območje – odbor Celje ter ekipa iz OZ ZZB NOB Hudinja. Na strelišču se je pomerilo 75 strelcev, tekmovalci pa so dosegli dobre rezultate, kljub temu, da gre za občasne strelce z MK orožjem. Tekmovalo se je z MK puško standardne izvedbe, leže iz roke na razdalji 50 metrov in sicer 5 strelcev za poizkus v času 5 minut in deset strelcev za oceno v času deset minut. Najboljše rezultate v ekipni razvrstitvi so dosegli: 1. mesto ekipa OZVVS Celje 1 s 257 zadetimi krogi, 2. mesto ekipa OZVVS Celje 2 s 240 krogi in 3. mesto ekipa iz OZVVS Spodnje Savinske doline- Žalec s 234 krogi. OZVVS Šoštanj, je dosegla odlično 6. Mesto z 226 krogi. Najboljše tri ekipe so prejele pokal in praktične nagrade, ki jih je pripravil organizator OZVVS Celje. Prehodni pokal je prejela veteranska I. ekipa OZVVS Celje, ki ga je prišla v trajno last. Med posamezniki so bili najuspešnejši: 1. mesto Alojz Zagoričnik (OZVVS Spodnje Savinske doline-Žalec) s 89 krogi, 2. mesto Robert Borovnik (OZVVS Šoštanj) s 88 zadetimi krogi in 3. mesto Anton Kalšek (OZVVS Celje) 88 zadetimi krogi. Tekma je bila organizirana na visoki ravni. Organizatorji iz OZVVS Celje so potrdili, da so dobri organizatorji, prav tako vrhunske strelske ekipe, ki so pokazale izjemno tekmovalnost in strelsko znanje. Turnir na Gričku je bil tudi odlična priložnost za prijateljsko srečanje sosednjih veteranskih organizacij zahodnoštajerske regije in širše ter drugih organizacij in društev, ki so se udeležili že 11. memoriala. Po zaključenem tekmovanju so se udeleženci zadržali v prijetnem prijateljskem klepetu s strelci in veterani. Stkali so nova prijateljstva in poglobili sodelovanje.

LEON STROPNIK

ŽOK Kajuh Šoštanj

Za odbojkaricami ŽOK Kajuh Šoštanj je še ena uspešna sezona. Članice so po nekaj sezonah igranja v 3. DOL, ponovno nastopile v 2. DOL vzhod.

Pred začetkom sezone si je ekipa zadala cilj uvrstitev nekje na sredini lestvice. Po odličnem prvem delu in malo slabšem nadaljevanju, so bila dekleta ves čas trdno na 4. mestu lestvice in na tem mestu tudi

zaključila tekmovanje. Če si članska ekipa lahko pred sezono zastavi jasne cilje, je to pri mlajših selekcijah težje. Generacije deklic se iz leta v leto menjajo in nikoli ne veš kako močan je nasprotnik.



Mini odbojkarice. Foto: Jasna Šumnik

Pa vendar, vse ekipe so presegle pričakovanja in presenetile s svojimi rezultati. Mladinke so v četrtfinalu morale priznati premoč Nove KBM Branika in Prevalj in se uvrstile na končno 9. mesto.

Kadetinje in starejše deklice so po jesenskih kvalifikacijah nadaljevale spomladanski del v A ligi – vzhod 2 in na zaključnem turnirju obe ekipi zasedli 13. mesto.

Mini odbojkarice so se dobro borile. V 3. krogu rednega dela so izpadle v repasaž. Po dveh krogih v repasažu pa jim je bolezen v ekipi preprečila nadaljevanje tekmovanja, saj so zbolele kar tri ključne igralke. Po končanem tekmovanju bodo med 45 ekipami zasedle mesto nekje na sredini lestvice. Kljub temu so deklice dobro opravile svojo nalogo, saj se je ravno v ekipi mini odbojke zgodila največja sprememba. Skoraj vse deklice, ki so lansko sezono tekmoval v mini odbojki so prešle v višjo starostno skupino malo odbojko, kjer pa še niso rekle zadnje besede.

V letošnji sezoni so poleg že za njih značilne borbene igre v polju dodale še dobro igro v napadu in bloku in premagale vse nasprotnice do velikega finala, ki bo 31.5.2014. Želimo jim dobro igro in veliko športne sreče.

BREDA GOLTNIK

Puconci - državno prvenstvo za veterane in rekreativce v namiznem tenisu 2014

12. aprila je v Puconcih potekalo državno prvenstvo za veterane in rekreativce, na katerem so nastopili člani in članice NTK Spin Šoštanj Polona in Jolanda Belavič, Tone Leber, Janko Novak, Spasoje Tešanović in Mirjana Ramšak.



Foto: Mirjana Ramšak



Foto: Mirjana Ramšak

Tekmovanja se je udeležilo 120 tekmovalcev iz celotne Slovenije. Ekipa Spina je dosegla odlične rezultate. V posameznem delu so bili med najuspešnejši Polona Belavič, Janko Novak in Spasoje Tešanović, ki so osvojili 3. mesto, vsak v svoji kategoriji in Tone Leber, ki je prejel kolajno za 1. mesto v tolažilni skupini, v kategoriji moški 70. do 74. let. V ženskih dvojicah enotne kategorije sta bili najboljši Polona in Jolanda Belavič, ki sta osvojili 1. mesto, prav tako sta se izkazali v mešanih parih, kjer sta Jolanda in Primož Gajšek osvojila 1. mesto, Polona in Aleksander Poropat pa sta pristala na 2. mestu. V kategoriji moških parov, sta osvojila 1. mesto Spasoje Tešanović in Boris Škoberne.

Poleg pokalov in kolajn, ki so jih posamezniki, za uspehe, prejeli na državnem prvenstvu so udeležencem Jakostne lestvice v sezoni 2013/2014 podelili pokale za dosežene rezultate in sicer: Spasoje Tešanović je osvojil 2. mesto v kategoriji moški posamezno od 60 do 64 let, Janko Novak je osvojil 1. mesto v kategoriji nad 75 let moški, v ženskih dvojicah - enotna kategorija, pa sta prejeli pokale za 3. mesto Mirjana Ramšak in Živa Prezeli.

MIRJANA RAMŠAK

Uspešno državno prvenstvo za Twirling klub Šoštanj

Mladi Šoštanjčani so se 6. aprila 2014 vrnili iz 18. državnega prvenstva Slovenije v twirlingu in skupno osvojili 6 srebrnih in 3 bronaste medalje.

Letošnje državno prvenstvo Twirling zveze Slovenije je potekalo drugače kot prejšnja leta, saj se tako velikega števila tekmovalcev ne da več oceniti v enem vikendu. Tako se je 25. januarja v Kanalu ob Soči odvijalo prvo predtekmovanje v organizaciji Športnega twirling kluba Deske in Twirling zveze Slovenije, na njem pa so tekmovali solisti, kjer je poudarek na pravilni tehniki dela s palico. Drugo tekmovanje je bilo 8. marca v Slovenski Bistrici, kjer so tekmovali v prostem programu kot solisti in pari. Prav tam pa se je 5. in 6. aprila s finalom zaključilo prvenstvo. Finale sta organizirala Športni twirling klub Sašo in Twirling zveza Slovenije, tekmovali so finalisti iz 14 klubov iz vse Slovenije, sodili pa so sodniki iz Škotske, Španije in Hrvaške. Tekmovanja se je udeležilo 14 tekmovalcev iz Šoštanja, ki so tekmovali z 23. nastopi posamezno, v parih in skupinah.

Na drugo mesto so se uvrstili ŠPELA ŠKRBOT (C solo novinci), NELI KOMAR (C solo ml.junior), ALJAŽ JUVAN (C solo st.junior), ALJAŽ JUVAN (C freestyle st.junior), PIA MEŽNAR in LEAARAM (C freestyle pari junior) ter SKUPINA (C team junior): ANEJA ŠTRIGL, NIKA ANDREJC, AJDA STAJAN, PIA MEŽNAR, LEAARAM in NELI KOMAR.

Na tretje mesto so se uvrstile TIA KADIVNIK (C solo novinci), ANA BENDA (C solo st.junior) ter NIKA ANDREJC in ANEJA ŠTRIGL (C freestyle junior).

Prav vsi člani se niso uvrstili na stopničke in v finalne nastope, a so kljub temu odlično zastopali naš klub. To so solistke LARA BRVAR,

HANA TURK, EVA LEDINEK in PATRICIJA KOVAČ.

Twirlerjem in trenerki Nini Napotnik čestitamo za odlične rezultate, poleg tega pa se zahvaljujemo Frizerskemu studio L, g. Vladimir Komar S.P. Lokovica, vizažistki - ga. Veroniki Juvan, g. Simonu Rožaju in ga. Nataši Dolejši ter navijačem in staršem za podporo in bučno spodbujanje tekmovalk.

Z letošnjim letom je klub pridobil 7 novih članic. To so predšolske deklice stare od 4-6let, ki že pridno vadijo in nastopajo na različnih prireditvah. To so: LIONA ŠTRIGL, ULA HRIBERNIK, ALJA ŽNIDAR, AJDA STROPNIK, DOROTEJA VNUČEC, LANA JUTRIŠA in LUCIJA BRITOVŠEK.



Foto: Mirjana Ramšak

Čeprav se je tekmovalna sezona zaključila v začetku aprila, pa ti ne počivajo, ampak se pripravljajo na številne nastope in na odličen Show program ob zaključku sezone za vse občane in občanke občine Šoštanj, ki bo 14. junija ob 18.00 v Kulturnem domu Šoštanj. Vljudno vabljeni.

3. scoutball turnir 2014

Žvižg piščalke. Podaj žogo! Vzemi rutico! Teči v napad! Gooooooooo!

Takšne vzklike ste lahko slišali iz stadiona v Šoštanju, če ste se v soboto 10. maja nahajali v bližini, kjer je potekal tretji Scoutball turnir.

Turnirja se je udeležilo 10 ekip iz štirih rodov. Tekmovanje je potekalo v dveh kategorijah, vsi pa so tekmovali pod istimi pogoji in z istimi pravili. Ekipe so med seboj odigrale kar nekaj tekem, najboljši dve pa sta svojo borbenost izkazali v velikem finalu. Naklonjeno nam je bilo tudi vreme, saj nas je skozi celotno tekmovalje spremljalo sonce, ki je poskrbelo za odlično vzdušje na in ob igrišču. Ekipe potrebne počitka in navijači so se lahko spočili v Chill-out kotičku, lačni tekmovalci so si privoščili hot-doge, sladkosnede pa so si privoščili in ocenjevali muffine. Brez odličnega vzdušja, moštvenih in borbenih tekmovalcev nam ne bi uspelo.

INTERVJU Z DENISOM, ORGANIZATORJEM

Od kod ideja za igro Scoutball?

Scoutball je atraktivna, dinamična in moštvena igra. Gre za edinstven taborniški šport z nezahtevnimi pravili, ravno zato ga lahko igra prav vsak. Za organizacijo le tega smo se odločili zato, ker gre za drugačno igro in zaradi pomanjkanja športnih tekmovalcev.

Kakšne naloge opravljaš kot organizator?

Najprej smo sestavili ožjo ekipo iz našega rodu, ki pomaga pri organizaciji tekmovalcev in si razdelili zadolžitve. Dan prej smo pripravili prizorišče, da je lahko tretji scoutball turnir potekal nemoteno. Ekipa dobro ve kaj kdo počne, tako da do zapletov ni prišlo.

Novosti v letošnjem letu?

Prva novost, ki smo jo uvedli je termin, saj smo tekmovalje predstavili iz oktobra na maj. V letošnjem letu je nekaj ekip tudi prespalo na prizorišču. Prav tako pa smo zmanjšali število sodnikov in poenotili ter poostriili sodniški kriterij. Uvedli pa smo tudi tekmovalje znotraj rodu v peki muffinov, ki so jih ocenjevali tekmovalci.



Foto: arhiv

MNENJA TEKMOVALCEV

Jan Kolar (RRAnđerji&PPapka): Na letošnjem scoutball turnirju sem se imel super. Fantastično je bilo, da smo lahko v Šoštanj prišli že v petek zvečer ter se družili ob kitari in ognju s tekmovalci iz drugih ekip. Tekmovanje je bilo odlično organizirano, zato sem vsako tekmo igral z velikim veseljem. Z ekipo smo premagali vse ostale in zmagali. Resnično bi rad pohvalil organizatorje ter se vidimo prihodnje leto.

Maruša Ravnjak (Pule team): Na scoutballu sem se imela super! Vreme nam je bilo naklonjeno zato sem bila še boljše volje. :) Pri meni se je že po prvi igri poznalo kako močno je bilo sonce, saj me je opeklo po obrazu. Odigrali smo pet iger in na koncu pristali na drugem mestu. Mislim da je bil super dan in smo se vsi zabavali. :)

Uroš Kodrič (Kak češ): Na scoutballu mi je bilo super, saj je bilo odlično organizirano. Tako samo tekmovanje, kot tudi prijave, hrana in vzdušje. Tako da v naslednjem letu upamo, da pridemo z več ekipami. Potrudili se bomo da bomo več trenirali.

Katja Pogorelc (Polžki): Letos sem se zaradi zanimanja prvič udeležila scoutball-a. Nisem si mogla niti predstavljati, da je takšna igra lahko tako zabavna. Bilo mi je zelo všeč, saj je bilo to taborniško druženje drugačno od ostalih. Tudi vreme nam je služilo, kar pa je še dodatno pripomoglo k dobremu vzdušju. Tako je bila ta sobota popolno preživeta.

SUZANA PODVINŠEK

Rekreacija 2014

Zaključile smo z rekreacijo, ki smo jo pričele v mesecu oktobru in smo se je kar pridno udeleževale do konca meseca aprila.



Foto: arhiv

Vodja skupine je bila Marija Vačovnik, ki je z svojo energijo znala poskrbeti da smo ji sledile in se pridno razmigale v Telovadnici Partizan v Šoštanju. Za zaključek pa smo zamenjale telovadnico z pohodom po rekreacijski poti od šoštanjskega jezera do kopališča na velenjskem jezeru, kjer je nastala tudi ta fotografija.



Foto: arhiv

V.R.

Kolesarjenje do Rihterja

Športno društvo Gaberke je 11. maja organiziralo tradicionalno kolesarjenje iz Gaberk do Rihterja v Spodnjem Razborju.

Na zbornem mestu pred Gasilskim domom Gaberke je predsednik ŠD Gaberke Primož Grudnik najprej pozdravil vse kolesarje, jim zaželel lep dan in varno kolesarjenje. Zaželel si je tudi vsaj v času kolesarjenja lepo vreme,

saj je bilo nebo precej oblačno. Kolesarjenja se je udeležilo okoli 50 kolesarjev vseh starosti. Tako je bilo moč videti vseh vrst koles, zagotovo pa je največ zanimanja požela družina Kovač, ki je na kolesarjenje prispela s tandemskim kolesom. Seveda sta na kolo vzela tudi najmlajšega člana družine, ki si je radovedno ogledoval kolesarje iz otroškega sedeža. Zaključek kolesarjenja je bil na športnem igrišču v Gaberkah.

ALEKSANDER GRUDNIK



Foto: Aleksander Grudnik

S knjigo v svet – Kajuhova bralna značka

*»Sreča je odvisna od želja:
ni je ni, če si lakomen,
a hitro pride, če si skromen!
Vsaka trenutek v sebi srečo ima!«*

Takole je v knjigo vtisov zapisal Adi Smolar, ki je bil gost ob podelitvi bralnih značk na OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj 23. aprila 2014 v športni dvorani šole.

Zbralo se je kar 608 učencev od 1. do 9. razreda, ki so vse leto pridno brali knjige, odkrivali nove zgodbe, pesmi ... Ob branju so uživali in poiskali veliko skupnega z junaki, s katerimi so se srečevali. Še posebej so to leto prebirali dela našega gosta, saj se poleg glasbe ukvarja tudi s pisanjem literature za mladino. Tako so člani pravljničnega krožka uprizorili Domišljavo žabo, gledališki klub pa zgodbo iz zbirke Zgode in prigode Tečka Sitnobe.

Vsem bralcem in njihovim mentorjem iskrene čestitke!

LIDIA FRELIH, BRIGITA GROBELNIK
FOTO: ARHIV OŠ KDK ŠOŠTANJ



Zbiranje pomoči za prizadete v poplavah v sosednjih republikah je potekalo tudi v naši občini. Odziv ljudi je bil zelo velik, vse zbrane stvari je Janko Sovinc odpeljal v Velenje na zbirno mesto Rdečega križa, od koder bodo odpeljali pomoč v prizadete kraje.

V imenu občinske uprave in v svojem imenu se zahvaljujem vsem občankam in občanom, ki so darovali svoje prispevke. Zahvaljujem se tudi zaposlenim v občinski upravi, tabornikom, mladincem in občanom, ki so pomagali pri organizaciji dobrodelne akcije.

Iskrena hvala vsem.

DARKO MENIH, PROF.
ŽUPAN OBČINE ŠOŠTANJ



